SUSCRIPCIÓ
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya. . 4'50 pessetes al trimestre
Extranger . 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebaixa

EL:POBLE:CATALÀ

DIRECTOR-GERENT
PERE COROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPREMPTA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,208

ANY VIII NÚM. 2.135 — BARCELONA, DILLUNS, 9 JANER DE 1911 — UN NÚMERO, 5 CÉNTIMS

Assamblea de l'Unió Federal Nacionalista Republicana

SEGONA JORNADA

Les aspiracions de la Joventut. - Constitució del Consell. Organisació del cens. - Tàctica en les qüestions socials

Quinta sessió

Desde molt abans de l'hora senyalada pera donar comens a la sessió, en l'ample sala del Teatre Imperi s'hi veien ja un gran nombre de delegats. Tantost se donà entrada al públic al lloc destinat al mateix, una multitut de ciutadans ocuparen els setis. Prova del gran interès que desperten les sessions de la nostra Assamblea. Ben tocades ja les dèu, ocupa la presidencia don Ramón Riu y obre la sessió.

El secretari, senyor Samaruch, procedeix a donar lectura a les actes de les sessions celebrades ans d'ahir al matí y a la tarda, les quals són aprovades sense discusió.

Ponencia del Sr. Layret

Responsabilitat política dels elegits pera càrregs públics

El senyor Layret s'alsa pera defensar la seva ponencia, relativa a la responsabilitat política dels elegits pera'ls càrregs públics.

Comensa dient que serà molt breu, puig donada la molta feina que queda pera fer en l'Assamblea, pera que aquesta pugui termenar les seves tasques, cal abreviar en lo possible. Afegeix que'ls representants del poble, tenen una responsabilitat de caràcter general envers els que els han elegit y que d'aquest concepte se'n deriva una responsabilitat d'aquell caràcter, que no té altra sanció que la de l'opinió pública.

Però, además de la responsabilitat general davant de l'opinió pública, es clar que essent elegits per un determinat partit polític, també contreuen una responsabilitat política envers el partit.

El senyor Layret, senta, a seguit, la teoria de que'ls representants ho són, en primer terme, del poble, de tot el poble a qui representen, y per lo mateix, en cas de que se'ls ofereixi una dualitat entre'ls interessos generals y els del partit, deuen inclinarse cap als primers.

S'extén en consideracions respecte a la conclusió quinta de la seva ponencia, que parla de la manera de fer efectiva la responsabilitat política dels elegits com a representants del partit d'Unió Federal.

Acaba el senyor Layret el seu eloquent parlament que es sovint subratllat ab la aprovació dels delegats, parlant a la conclusió sisena y defensant la constitució d'un tribunal d'honor format pel Consell pera judicar dels casos que puguin afectar a l'integritat de la conciencia moral dels representants.

El senyor Layret es objecte d'una ovació a l'acabar el seu notable discurs.

Seguidament se procedeix a donar lectura, una per una, a les conclusions de la ponencia del senyor Layret, essent aprovades per unanimitat y sense discusió.

Ponencia del Sr. Quintana

Acció de la Joventut en la vida de l'U. F. N. R.

Comensa el ponent, nostre company senyor Quintana, fent unes previes declaracions: que no parlava en nom de cap organisme; que no pretenia senyalar orientacions y tàctiques, aludint en aquest punt al senyor Oriol Martorell, que, diu, té fet sobre l'acció de la Joventut un treball admirable, meravellós, y que, en fi, seria breu.

(Ocupa la presidencia el senyor Vallès y Ribot.)

Entra seguidament en el desenrotllo del seu tema el senyor Quintana, pronunciant un brillant discurs molt aplaudit per la Assamblea.

«L'Unió Federal, diu, més que un partit es una comunitat d'homes lligats per uns vincles espirituals; els seus components, més que correligionaris, són germans. Naturalment que en aquesta familia no pot faltarhi l'acció dels joves, representant l'exaltació, l'entusiasme, la major propensió a les causes generoses.

»Els joves hem d'allunyar de nosaltres y matarlo si el tenim, el perill del 'indiferencia, igualment com la ronya de la negació, aquesta tendencia que sols busca'ls fracassos dels homes polítics.

»Els «reventadors», que d'algun temps ensà tant s'han manifestat a Catalunya, devem foragitarlos de les nostres fileres com elements pertorbadors, sistemàticament pertorbadors ab els quals no's pot comptar per cap acció noble.

»La joventut deu representar la passió, l'amor, l'entusiasme; ha d'esser més que ningú, amiga de la puresa política y de l'abnegació pels ideals sostinguts. Però en això hem d'esser sincers, si no'ns convertiriem en mercaders de la passió.

»Hem de procurar per la veritable Revolució, en les ideas y en l'ambient polític. Aprofitant les ensenyanses dels vells, als quals devem el major respecte, hem de preparar coratjosament el demà, per una sana revolució en el cor y en els cervells.

»La joventut ha d'intervenir en totes les campanyes, dirigintles a dos fins: a l'agitació política y a la predicació pedagògica. Hem de conquerir les demagogies de la democracia, treient de l'immoral imperi den Lerroux les masses que de bona fe'l segueixen.

»Acaba ab un cant a l'intangibilitat del nostre nacionalisme, que més que ningú deuen sentir els joves, y que sintetisa en els seguents crits: Visca Catalunya lliberal! Visca Catalunya republicana! Però abans, visca Catalunya!» (Gran ovació.)

Discurs del Sr. Martorell

El senyor Oriol Martorell, aludit tan explícitament pel senyor Quintana, fa seguidament ús de la paraula.

«Si no hagués estat la carinyosa alusió que m'ha dirigit el senyor Quintana no hauria parlat aquí. Tinc efectivament un projecte de feina de la Joventut Federal, com a president que soc d'ella, y això serà objecte del discurs inaugural que pròximament faré. Però no hi ha cap inconvenient en dir aquí quelcom d'aquest projecte, lo que se'm vagi ocorrent, ja que no porto preparació de cap mena pera un discurs.

»Els joves d'avui ens hem anat formant entre mitg de les desgracies de la patria: perdua de les colonies, conculcació seguida del dret, tiranies com les que'ns recorda Montjuic y fusellament den Rizal, avens de les ordes religioses y acaparament de l'ensenyansa per aquestes, minva de l'ensenyansa oficial, empobriment del país, etc., etc.

»Y això'ns ha despertat tres grans ódis contra tres causants dels mals nostres: odi al centralisme, odi a la monarquia y odi etern y irreconciliable al clericalisme. (Ovació.)

»Aquest darrer no consisteix en menjar capellans, sinó en una feina noble de deslliurar les conciencies. Ja l'hem cristallisat en una Comissió investigadora de la vida claustral, que tindrà per fi saber el nombre de convents y frares y monges que hi ha a Catalunya, a què's dediquen, si compleixen la legalitat vigent y altres coses que puguin convenirnos pera saber l'alcans y la feina del clericalisme a Catalunya.

»Tots aquests datos els recullirem en un llibre y els donarem als nostres diputats pera que'ls fassin a mans del Govern, a fi de veure si efectivament desde dalt se'ls fa complir la llei comú. (Molt bé.)

»Però además d'això, volem dedicar la nostra activitat als problemes de la riquesa: Saber les condicions en que's realisa la navegació en els ports mediterranis, pera deduirne com haurà d'esser el futur port franc de Barcelona; investigar què's pot fer per l'Estat y pels particulars pera millorar l'agricultura y fer menos feixuga la vida rural; saber a què hem d'atribuir les crisis comercials y industrials, seran altres tants punts d'estudi que's proposa realisar la Joventut, pera divulgar entre tothom aquelles coses profitoses a l'interès públic.

»Les questions socials y democràtiques y la difusió de l'instrucció, preocuparan preferentment l'atenció dels joves, conscients de que'ls problemes social y cultural són lo més paorós, lo més urgent y lo més greu del món modern. (Aplaudiments.)

»La joventut, creu fermament que a Espanya ha fracassat la monarquia; creu que fatalment s'imposa un cambi de règim, que no pot venir a parar en res més que en una República. Per això dedicarem gran treball a difondir la cultura política, pera que aquest nou règim de democracia que per forsa ha d'arribar, trobi al poble ben preparat.

»Aquesta feina d'estudi, d'investigació, de divulgació, de propaganda, se proposa la Joventut, sobre'ls punts esmentats y sobre altres que ara a mi se m'escapen.

»Jo demano que's sospengui l'aprovació de les conclusions del senyor Quintana, pera ajuntarhi aquests punts, sintetisats en unes conclusions, fent entre unes y altres una sola ponencia.»

El senyor Quintana, després d'agrair la valiosa colaboració del senyor Martorell, per medi del magnífic parlament que acabem d'extractar, acceptà ab remeriaments la proposta final del senyor Martorell.

En consequencia, se deixa l'aprovació de les conclusions fins a la sessió de la tarda.

Salutació de don E. Corominas

En aquest punt deixa la presidencia el senyor Vallès y Ribot, ocupantla don Eusebi Corominas.

El venerable republicà volgué dirigir una salutació als assambleistes, ab els quals no havia estat encara en cap sessió. Afegí que de casa estant s'havia enterat de la bona feina que's feia en la Assamblea, per la qual se felicitava y felicitava als presents. Acabà recomanant la major assiduitat y entusiasme en tots, en bé de Catalunya y Espanya. (Aplaudiments.)

Ponencia del Sr. Llort

L'U. F. N. R. en la vida rural

Seguidament el senyor Llort passà a explanar el seu tema.

Comensa dient que no's creu prou competent pera desenrotllar aquest tema y que's dol de que això no ho pugi ferho persona tan autorisada com en Josep Zutueta, perquè l'importancia del tema es tanta, que demana pera desenrotllarlo un talent superior al seu.

Els elements agraris estan dispersos; la gran proprietat deserta dels pobles pera viure a les urbs y així les terres queden oblidades y mal conreuades. Y així la vida del camp queda desatesa y els camperols tenen que lluitar sols contra el caciquisme, contra l'usura.

La nostra obra en les poblacions rurals ha d'anar contra tot això, contra l'indiferencia dels conreuadors, l'absentisme dels proprietaris, l'imperi del caciquisme y de l'ignorancia.

En aquest punt se sospèn la sessió pera continuarla a la tarda a l'Ateneu de Gracia.

El senyor Corominas (E.) desde la presidencia recomana que a la tarda se sigui puntual, puig se comensarà per la elecció del Consell.

A un quart de dues s'aixeca la sessió.

Sisena sessió

Són quarts de cinc: el gran local de l'Ateneu Gracienc de l'U. F. N. R. bull d'animació. El nombre de delegats es tan gros com en totes les sessions. Entre'ls grupus se comenta ab entusiasme el magnífic resultat de l'Assamblea; l'esperit de germanor que ha regnat en aquesta; les esperanses que per tot Catalunya ha aixecat el nou partit...

S'obre la sessió baix la presidencia del senyor Vallés y Ribot y s'aprova l'acta de les anteriors.

El Consell de l'Unió

Com havia anunciat el president en la sessió del matí, lo primer que's fa en la de la tarda, es procedir a la votació del Consell General de la Unió.

Els que han de constituir el Consell, segons l'organisació aprovada, són 9 representants de Barcelona y 12 forans.

Així ho diu el senyor Vallés y Ribot a l'anunciar la votació, que, diu, será primer dels representants de fora y després dels de Barcelona.

El senyor Oliva prega a l'Assamblea que la elecció se fassi per aclamació

El senyor Tarragó demana votació secreta.

El senyor Vallés diu que no n'hi ha necessitat pels representants de fora. Prega també a tots els delegats que després de votar els de fora, fassin tot lo possible pera restar a Barcelona, a fi d'efectuar la votació dels de nostra ciutat.

Finalment s'acorda que'l senyor Oliva llegeixi la llista dels delegats de fora de Barcelona, que es aquesta:

Andreu Abadal (Manresa).
Joan Torrent (Arenys de Mar).
Pere Joan Llort (Esparraguera).
Marcelí Domingo (Tortosa).
Evarist Fábregas (Reus).
Josep Mestres (Vilallonga).
Humbert Torres (Lleida).
Ramon Riu (Cervera).
Manuel Verni (Balaguer).
Lluis d'Ametller (Banyolas).
Martí Carreras (Figueras).
Lluis Corbera (La Bisbal).

Són proclamats aquests 12 correligionaris per unanimitat.

Immediatament se procedeix a la elecció dels 9 representants de Barcelona, en sessió secreta.

L'expectació es gran, perqué lluiten diverses candidatures.

Prop de mitja hora dura la votació, en la qual hi prenen part 136 representants.

L'escrutini dura prop d'una hora.

El resultat es el seguent:

D. Pere Sala,	133 vots
D. J. M.ª Vallés y Ribot,	132 »
D. Pere Corominas,	130 »
D. Albert Bastardas,	130 »
D. Francisco Layret,	130 »
D. Jaume Carner,	129 »
D. Eusebi Corominas,	129 »
D. Joaquim Lluhí y Rissech,	97 »
D. Juli Marial,	73 »
D. Conrad Roure,	52 »
D. R. Roig Armengol,	31 »

Obtingueren també alguns vots els senyors Junoy, Alomar, Miró y altres.

Seguidament el president, senyor Vallés y Ribot, proclama Consellers de la Unió en representació de la ciutat de Barcelona, als senyors Sala, Vallés y Ribot, Corominas (P.), Bastardas, Layret, Carner; Corominas (E.), Lluhí y Marial, y després als mateixos senyors, junt ab els 12 delegats forans, pera formar el Consell General de l'U. F. N. R.

La situació política a Reus

El senyor Gambús, ab la venia de la presidencia y ab nom de tots els representants de Reus, de Tarragona y de Falset, s'ocupa de la situació política al camp de Tarragona.

Explica el fet de que'l senyor Nougués, diputat per aquella circumscripció, dirigeix a l'hora «Tarragona Federal», periódic d'U. F. N. R., y a Reus el periódic «El Consecuente», adherit públicament a la política den Lerroux.

Explicá també altres fets del cacicat titulat republicá d'aquelles terres, y diu que s'ha de demanar al senyor Nougués que expliqui definitivament la seva situació política.

Acaba dient que'ls representants de Reus presentaran una proposició demanant a l'Assamblea que acordi veure ab disgust la política titulada republicana que se practica en aquella comarca.

El senyor Moles diu que cap dels diputats republicans d'aquella circumscripció, senyors Nougués y Mayner, ha figurat mai en la minoria federal nacionalista, per lo que no hi cap el vot que's demana a l'Assamblea. Però que tots els diputats de la nostra minoria, un cop enterats dels fets denunciats pel senyor Gambús, faran lo que puguin pera desfer l'equívoc d'aquella política.

El senyor Gambús, en nom dels representants de Reus, se dona per satisfet, agraint les manifestacions del senyor Moles, y pregunta an aquest si es cert que'l senyor Nougués, després del debat hagut en el Congrés sobre l'administració de Barcelona, va felicitar al senyor Azcárate per la condemnació que feu aquest de la política municipal lerrouxista. El senyor Moles contesta que es cert y que les paraules del senyor Nougués les varen sentir diverses persones.

Aleshores el senyor Gambús diu que'l senyor Nougués, en el seu diari de Reus, va desmentirho, pera no indisposarse ab els lerrouxistes. (Impressió.)

Després d'algunes manifestacions de don Pere Cavallé, el senyor Vallés dona per terminat l'assumpte. Seguidament s'entra a la

Continuació de la ponencia del senyor Llort

La ponencia desenrotllada pel Sr. Llort portava per tema: «Com poden fomentar l'avens de la vida rural les organisacions polítiques de l'U. F. N. R.»

El senyor Llort desenrotllá el seu tema ab breus paraules, però demostrant conèixer perfectament la vida rural catalana y tenir grans coneixements d'economia rural.

Exposá el senyor Llort les miseries de la nostra vida rural, degut a dues causes primordials íntimament lligades: la manca d'organisació y la de cultura.

Contra aquests mals, senyalá els oportuns remeis: el de difondre en el camp els centres d'instrucció, especialment els d'ensenyansa agrícola y fomentar intensament l'esperit d'associació, creant sindicats de compra y de venda, cooperatives, etc. Senyalá també com a un remei urgentíssim el foment d'institucions de crédit agrícola, que permetin als petits agricultors lliurarse de l'usrua, que fa molt mal a l'agricultura catalana, sobre tot al Camp de Tarragona y a la provincia de Lleida.

Demaná també el senyor Llort que l'opinió de les multituts ciutadanes se fici en les necessitats de la vida rural, que es a la nostra terra, malgrat el desenrotllo pres per l'industria, font principalíssima de les riqueses económiques. Y senyalá encara més això com un dever pera'ls polítics, perqué s'inspirin en el voler y les necessitats de la nostra Democracia rural y ajudin an aquesta a redimirse.

El senyor Llort rebé, a l'acabar la seva interessant y eloquent disertació, una ovació llarga y merescuda dels assambleistes, essent felicitat pel president, que ho era en aquells moments el senyor Corominas (D. Eusebi).

A la conclusió I del tema del senyor Llort hi presentaren una adició nostre company senyor Noguer y altres firmants, y a la V una esmena, modificantla el senyor Noguer y altres, y una adició el senyor Nonell, de Mataró.

El ponent declará que estava decidit a admetre la major part dels principis continguts en dites esmenes y adicions, pregant als seus firmants que's posesin d'acord ab ell pera redactar de comú acord les conclusions definitives del tema.

El senyor Noguer agraí la deferencia en nom de tots els firmants de les esmenes y adicions, posantse a la disposició del senyor Llort pera redactar les conclusions y presentar les definitives a l'aprovació de l'Assamblea en la sessió darrera.

Així s'acordá, y seguidament el nostre bon company don Albert de Quintana llegí les seves conclusions definitives.

A QUARTA PLANA
Crònica de Barcelona

CLÍNICA C. CROUS — Herpes, Tuberculosis pulmonar, Vías urinarias. Curación segura y rápida. CARMEN, 56, PRAL. Véase anuncio 4.ª página.

Dr. CASTELLARNAU — VIES URINARIES.—Tractaments moderns d'efectes ràpids.—Consulta económica de les cinc a dos quarts de nou.—RAMBLA DEL MITG, 11, PRAL.

DR. BOADA — Vías urinarias. Malalties de la pell. Raigs X. Extirpació radical del pèl moixí. Cortes, 642. De dues a quatre y de sis a set tarda

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO
Del 9 al 21 de janer
Grans Rebaixes
en articles d'hivern
Descomptes de 25, 20, 15 y 10 p. 100
OCASIONS EXCEPCIONALS
en tota classe
DE PRENDES CONFECCIONADES
Solament del 9 al 21 janer

INFANCIA

Aquesta revista dels nens publica en son número d'avui precioses fotografies de la Exposició de treballs dels alumnes de la fundació de l'Ateneu Enciclopèdic Popular.

PRIMERA
LO QUE NO DEU ESSER LA JOVENTUT

La joventut deu apartarse sempre de caure en el pessimime, la negació y la indiferencia, que són símptomes d'una senectut prematura.

SEGONA
LO QUE DEU ESSER LA JOVENTUT

A
Orde passional

La joventut deu singularisar les seves campanyes ab un segell de passió, però tenint en compte que aquesta no deu excitarse en les masses quan no hi hagi un objecte just que la reclami.

B
Orde ideal

La joventut deu esser reformadora del present, preparadora de l'avenir. Per això la quimera y l'utopía deuen onejar triomfalment sobre'l penó dels joves y les seves paraules deuen llensarse com una gloriosa anunciació cap al demà. Perquè la seva missió no passi sense rastre, a l'ensemps que sembri deu fer apèndrer a regar les cullites.

C
Orde actual

Deu desmentirse la faula de l'inutilitat dels joves. Un partit sense joventut es un partit mort; com un arbre sense arrels. La joventut deu portar escalf a la lluita, estridencia passional a les campanyes: opinió a tota questió que en la vida política sorgeixi.

La joventut deu dirigir la seva acció principalment sobre les classes proletaries: conquistar les demagogies pera la democracia; esser exaltadora de passió y dignificadora de sentiment.

Especialment els joves F. N. R. declaren una vegada més el seu amor inmens, entranyable, pera les classes obreres y perquè les estimen no volen enganyarles. Per això reconeixen com a axiomàtic el lema de la Internacional: «La emancipació dels obrers ha d'esser obra dels obrers mateixos;» per això conceptuen obra indigna, anàrquica y retardataria llensar als obrers de les seves societats. Però la joventut no pot tancar els ulls davant de la realitat present, davant de l'encesa lluita entre el capital y el treball, que omple'ls nostres temps.

Per això al costat de l'honrada fórmula abstencionista proclamada en quant a les relacions internes entre'l proletariat ab els partits republicans, accepta també plenament com a joventut d'un partit que aspira governar en altre principi de relació exterior, regulador de les futures relacions: el principi intervencionista en totes les seves manifestacions y ab totes les seves consequencies, reconeixent per lo tant com a absurde y monstruós en nostres temps, els principis de l'Escola clàssica manxesteriana.

Fòra d'això, la joventut dedicarà tot el seu amor y sense tancarse en cap doctrina, a l'estudi dels problemes socials, no sols pera canalisar en normes jurídiques l'idealitat del proletariat, sinó també, y per damunt de tot, pera posar una mica més d'amor y de justicia en les relacions socials, bo y preparant el camí de l'imperi definitiu de l'Igualtat.

En l'orde econòmic, la joventut ha de especialisarse en l'estudi de les questions d'interès pera la nostra terra, pera que aquesta, ab el desenrotllo de la seva riquesa, trobi una garantia de benestar social.

La joventut ha d'exercir una amplia acció social, una obra de utilitat que no exclou els apassionaments ni significa una castració de les seves energies. En una paraula: ha d'intervenir eficasment, constantment, en tots els aspectes de la vida catalana, creant interessos de la Democracia pera consolidar el futur govern de aquesta.

La joventut, finalment, deu mantenir constant relació d'amor y de respecte ab els polítics. Recordar sempre que, qui per vil afany de possibles substitucions va contra la tasca honrada dels polítics, va contra les idees. La joventut deu igualment procurar que la confiansa del poble en els representants no vacili, perquè la vacilació es el principi del pessimisme y aquest es sempre germen de destrucció. An els grans amors dels joves: Llibertat, Igualtat y Fraternitat, basats en la Patria y la República, correspondran sempre'ls irreconciliables odis al centralisme, monarquia y clericalisme, trepallant constantment pel triomf dels primers y la desfeta y l'enterrament dels altres.

TERCERA
LA JOVENTUT Y L'IDEA DE PATRIA

La joventut de U. F. N. R. deu esser fortament, conscientment federal nacionalista. El culte a la Patria té d'esser el nostre signe d'honradesa, la noble afirmació del nostre programa pera que ab ell a dins del cor poguem anar a la lluita per les idees de Democracia, de Federació y de República.

El senyor Quintana, un cop acabada la lectura de les conclusions, digué que complint lo convingut en la sessió del matí, s'havia posat en relació ab els senyors Oriol Martorell, president de la Joventut F. N. R. y ab nostre company senyor Noguer pera redactarles, y que per lo tant, a l'hora que conclusions seves, eren també declaració de principis de tota la nostra joventut.

Y ab una ovació llarga, llarguíssima, aprovà, l'Assamblea, la tasca meritoria dels nostres joves.

Una sola modificació fou proposada a les conclusions, y ho fou per don Pere Corominas, el qual suplicà al ponent que afegís en la darrera conclusió, la paraula federal, dient que «la Joventut de la U. F. N. R. deu esser fortament, conscientment federal y nacionalista».

El ponent acceptà l'adició, agraint la intervenció del senyor Corominas, y se aixecà la sessió a les vuit del vespre, fixant l'hora de les dèu en punt y el mateix lloc, pera la celebració de la sessió darrera de l'Assamblea.

Darrera sessió

El nombre de delegats que assisteixen a la sessió no es pas tan nombrós com a la tarda per haver tingut de tornar a les seves cases molts dels representants forans. Empró, l'ample local de l'Ateneu se veu completament ple.

Continua la ponencia del Sr. Llort

El senyor Llort dona compte de les conclusions definitives del seu tema, que ha redactat d'acord ab els senyors Noguer, Nonell y altres y que són aquestes:

I. Integra.

II. Dirá:

«Procurant que les representacions y organismes — diputats a Corts o provincials y Municipis ab Comités — visquin en íntim contacte ab llurs electors y entre'ls dels diferents districtes agrícoles en tota reforma y millora y en les campanyes de propaganda que han de repercutir en el Parlament tots com les d'abolició de «trusts» y monopolis que torbin la lliure producció de la terra, les supressions de trabes fiscals que destorben la franca circulació de productes que abarateixen el consum, fomentantlo, y la fiscalisació de la bondat dels mateixos per motius de salubritat pública y redimirlos d'una concorrencia injusta.»

III. Integra.

IV. Dirá:

«Acullint en la premsa per manera especial y ab l'extensió deguda totes les aspiracions ruralistes o quantes reformes ens fassin adaptables pera apropriar la propietat que essent improductiva deixés de tenir una utilitat social, evitant aixó que un 48 per 100 del sol resti sense cultiu o productor de riquesa.»

V. Dirá:

«Propagant intensament l'esperit d'associació y especialment el sindicalisme com manifestació progressiva y a l'ensemps de defensa; ajudant a la fundació de crédit agrícola d'una manera directa ab protecció de l'Estat o per medi d'institucions bancaries que redimeixin de la usura al petit agricultor y desgravin la petita propietat de les feixugues càrregues que priven llur expansió y apartant de destorbs materials y prejudicis que entorpeixin el franc exercici económic dels Sindicats.»

VI. Integra.

Una proposició important

Després se llegeix la seguent proposició que firma el senyor Rovira y Virgili y un centenar més d'assambleistes:

I

L'Unió Federal Nacionalista Republicana no es un partit de classe. No pot esser un partit obrer, peró tampoc un partit de classe mitja. Entén l'Assamblea que pera l'implantació de les reformes y dels ideals de l'Unió poden treballar junts tots els catalans que siguin homes de llibertat.

II

La tendencia de l'Unió Federal es francament intervencionista y socialista. L'ideal de partit no es aquexa enganyosa armonia de tots els interessos y de totes les classes que sols els conservadors poden llógicament predicar. Els interessos injusts han d'esser sacrificats als interessos de la justicia social. Les classes postergades han d'esser enlairades al degut nivell de dignitat y de benestar. Pel camí de les reformes, s'ha d'anar, ab seny y ab audacia alhora, no ja a la simple millora, sinó a la transformació del vigent régim social.

III

L'Unió Federal accepta plenament les orientacions de reforma social avui victorioses en l'occident europeu, especialment a Anglaterra y a Fransa.

IV

Ab les seves propagandes y ab els seus actes de sá y noble radicalisme y de defensa dels drets dels treballadors, l'Unió Federal ha de conquerir l'estima del proletariat y la seva colaboració en tot allló que sigui feina comú.

V

Davant l'esperit antinacionalista y fins anticatalá que en part de la massa obrera de la nostra terra existeix, el qual contrasta ab l'esperit autonomista que'l proletariat d'altres nacionalitats manifesta, la Assamblea declara l'alta conveniencia de divulgar entre'ls nostres obrers l'actitut, la conducta y els principis del proletariat universal respecte als problemes nacionalistes o autonomistes.

VI

La més eficás manera d'interessar al proletariat catalá en el moviment federal nacionalista de Catalunya es donar an aquest una forta y dominant significació liberal, democrática y reformista, pera que el triomf d'aquest moviment sigui, no sols un triomf pera Catalunya, sinó també un triomf pera els ideals de llibertat y de reforma social.

Hi havia una proposició del senyor Alomar y altres nombrosos assambleistes, que venia a dir lo mateix que la transcrita y que es retirada pels seus firmants, els quals afegeixen les seves firmes a la del senyor Rovira y Virgili y companys.

El senyor Ferrando, obrer significat, aprofita l'ocasió pera exposar ab paraula sentida la trista situació per qué travessa actualment la classe obrera de nostra ciutat, demanant als consellers de l'Unió que intervinguin en els presents conflictes societaris pera aconsellar als uns, als patrons, una mica més d'humanitat, y als obrers una mica més de serenitat pera no llensarse a lluites seguides que no poden soportar.

Les paraules del dignissim obrer senyor Ferrando són acullides ab viva satisfacció pels assambleistes y fortament aplaudides.

Ponencia del Sr. Corominas

Diu que no va a fer un discurs sinó a defensar ben concisament les seves conclusions. Diu que'l principi d'organisació pera la recaudació del tresor, no es nou: l'han acceptat y el mantenen países extrangers y també el segueixen les nostres societats obreres.

Encara que sembli una paradoxa, diu, la manera de donar vida a la nostra comunió política, es el que tots se sacrifiquin una mica. Nosaltres no podem obligar a ningú a que'ns ajudi, però, en quant a l'organisació, an els que vulguin esser membres actius, hem d'exigirlshi un sacrifici, aquest petit sacrifici de dèu céntims mensuals, que si no paga es perquè no voldrà. En cambi d'això, afirmariem un principi ben democràtic, afirmariem desde ara que no's demanarien fondos an els que haguessin d'esser elegits, com si el càrreg fos una font d'ingressos. (Molt bé.)

El partit federal ja ha donat aquest exemple. S'hauran fixat els senyors assambleistes que aquestes conclusions van sols a punts generals, y per això'm sembla que n'hi ha prou ab afirmar l'unitat orgánica: la secció, y l'única recaudació: els dèu céntims mensuals. No heu de fer res més, perquè aquí a l'Assamblea, sols podem acordar sobre punts generals. An això no hi anem d'una manera violenta y no deixem a l'albir de les Juntes municipals. Si creieu que això es un somni, me sembla que aquell que així ho cregui no tindrà cap inconvenient en provarbo. Jo no us demano que ho imposeu, sinó que ho provem, que ho intentem.

Acaba el senyor Corominas, demanant an els firmants de les esmenes, que les defensin tan breument com ell ha defensat les conclusions.

Se llegeix una esmena firmada per don Magí Isern y Miralles y altres, que diu textualment:

«En els Municipis ont hi hagi un nombre menor a cinquanta inscrits, aquests formaran una secció ab totes les atribucions inherents a la mateixa.»

El senyor Corominas diu que no té inconvenient en acceptarla, però fa notar les ventatges del número prefixat en les seccions y demana als firmants de l'esmena que afegeixin la paraula «incompletes» a la secció que formaran els F. N. d'aquests Municipis.

Així s'acorda.

El senyor Noguer pregunta al senyor Corominas si la cotisació de militant serà obligatori.

El ponent li respón que per ara, tractantse d'una prova, d'un assaig, no pot acudirse a la violencia d'una imposició.

Fa una aclaració el senyor Vallès y Ribot y el senyor Corominas insisteix en les seves manifestacions.

Torna a parlar el senyor Noguer expressant la temensa de que hi hagin F. N. militants que no estiguin inscrits en cap secció, y per lo tant no cotisin. Li contesta el senyor Corominas y se dona per satisfet el senyor Noguer.

S'aproven les conclusions del senyor Corominas y aquest fa una aclaració pera evitar possibles perills en la recaudació de fondos, si no té existencia legal la secció que'ls recauda. Demana que així consti en acta.

El senyor Peig diu que als sols efectes de la recaudació, no fa falta presentar els estatuts ni constituirse. Li contesta el senyor Corominas y torna a insistir el senyor Peig en les seves manifestacions.

Un senyor delegat fa una pregunta demanant la aclaració de la base que fixa la quota anyal de 1'20 pessetes, lo qual pressuposa un número. Demana que no's fixi la quantitat y el senyor Corominas la modifica en aquest sentit.

El senyor Corominas fa una aclaració a la base que parla de les agrupacions de catalans fòra de Catalunya.

S'aprova la conclusió.

A la sisena se presenta una esmena firmada per don Eduard Batalla y altres senyors, que diu lo seguent:

«La Tresoreria del Consell se constituirà ab lo que recaudi de totes les seccions de dins y de fòra de Catalunya, el Tresor de l'Unió. No més la dèsena part d'aquest Tresor podrà dedicarse anyalment a les despeses de l'Unió. Pera eleccions de diputats provincials o a Corts, podrà'l Consell Nacional en ple y acordat per majoria dels que'l constituexen, gastar lo que cregui convenient però mai en eleccions municipals, de quins gastos deuran procurar les respectives Juntes municipals. L'Assamblea declara que'ls candidats, a cap elecció, podran contribuir directament als gastos, tot lo que podrà fer, es un donatiu voluntari a la Junta Municipal.»

La ponencia accepta la limitació en lo que fa referencia ab les eleccions municipals, donos, diu que pera repartir el el tresor en quantitats petites que no remeiaria res, no caldria formarlo. En quant a que's pugui gastar tot lo que's vulgui en les eleccions de diputats provincials y a Corts, no se pot exposar en un moment determinat la totalitat del Tresor.

En quant a que no s'acceptin cotisacions voluntaries, es una bonica aspiració, però fora una cosa negativa. Per això no ho accepta.

El senyor Salvatella diu que troba perilloses tant la conclusió del senyor Corominas com l'esmena presentada. Creu que deu suprimirse tot lo que fa referencia a autorisar al Consell pera gastos electorals. Creu que a l'albir del Consell deu deixarse l'administració del Tresor.

El senyor Corominas explica el sentit de la conclusió.

Insisteix el senyor Salvatella.

El senyor Casals diu que'ls firmants de l'esmena accepten, en part, el criteri del senyor Corominas y en part el del senyor Salvatella y per lo tant proposa una fòrmula de concordia. Després d'una manifestació del senyor Corominas, queda retirada l'esmena y s'aprova la conclusió.

Qüestions complementaries

El senyor Vallès demana que s'autorisi al Consell pera concordar tots aquells punts que puguin aparèixer diversificats entre la ponencia seva y la del senyor Corominas.

Així s'acorda.

El senyor Corominas proposa també que s'acordi publicar un «Llibre de Deliberacions» de l'Assamblea. Així ho acorda la Assamblea.

Se presenten diverses proposicions respecte a la manera d'arbitrar fondos pera publicar dit «Llibre», y a la fi s'acorda que una comissió de 7 assambleistes, a la qual s'encarregá l'arbitrar els fondos pera'ls gastos de l'Assamblea, sigui la mateixa que s'encarregui de proposar els medis.

Així s'acorda després d'algunes manifestacions del senyor Matons, tresorer de la Junta Municipal.

La proposició del Sr. Rovira y Virgili

Se llegeix novament la proposició del senyor Rovira y Virgili; aquest defensa la proposició per parts.

Respecte a la primera conclusió, defensa que l'Unió no sigui un partit moderat, de menestralades, sinó un partit avensat, noblement, sanament radical.

Avui, diu, s'ha fet una nova divisió entre'ls partits polítics, arreu del món: ja els partits avensats no són els que merament se diuen republicans, sinó els que presenten afirmacions més resoltes en els problemes socials.

Per això nosaltres volem que nostre partit sigui avensat, sigui d'orientació socialista, entenent aquesta paraula no en el sentit de comunisme o colectivisme, sinó com a representatiu d'aquella concepció, diguis intervencionista, estatista o socialista, que ha invadit ja quasi tots els partits fiels nostres dies, fins an alguns partits conservadors, y que representen a Anglaterra el ministeri Asquith y a Fransa el ministeri Briand.

Y això ens es més precís, per quant es innegable que existeix una prevenció, sinó un veritable odi entre les nostres classes obreres contra l nostre nacionalisme, contra la causa de l'autonomia de Catalunya.

Aquest esperit antinacionalista de les masses obreres no existeix en lloc del món. Y el senyor Rovira explica nombrosos y evidents exemples de lo que passa a Anglaterra, a Alemanya, a Polonia, etc., etc.

D'això ne dedueix l'interés que tenim en divulgar aquesta diferenta actitut y aquests diferents principis del proletariat universal, comparat ab el nostre.

Peró es precis també que nosaltres hi fem també lo nostre pera que desaparegui aquesta oposició.

El medi, l'únic medi es el donar fort matís radical al nostre partit, pera que les masses obreres catalanes puguin comprendre que l'autonomia de Catalunya fora pera elles un guany.

Jo de mi sé dirvos—acaba dient—que puc afirmar com en Lluis de Zulueta, que no'm trobo a la dreta de ningú. Que tot el partit, que tota la nostra colectivitat política, que l'Unió Federal Nacionalista Republicana pugui dir lo mateix. (Aplaudiments perllongats.)

El senyor Layret fa constar que firma també la proposició del senyor Rovira y companys, y aquesta se dona per aprovada unanimament.

Ponencia del Sr. Puig y Esteve

Arribem a la darrera ponencia. Es la de don Josep Puig y Esteve y tracta de l'«Organisació de festes y sports com a complement de l'obra cívica de l'Unió F. N. R.

El senyor Puig y Esteve ha tingut d'ausentarse de l'Assamblea, peró ha deixat encarregat al senyor Corominas (don Pere) que defensi les seves conclusions que ja hem publicat.

Peró el senyor Corominas poca feina tingué a fer, puig la ponencia del senyor Puig y Esteve, admirablement exposada, fou aprovada unanimament ab sols dues adicions que foren acceptades pel senyor Corominas: una del senyor Garuellas demanant que entre altres sports se fomenti el ciclisme, y altra del senyor Vallès que se procuri, a semblansa de Suissa, crear y fomentar associacions de tir.

Y ab això se dona per acabada la tasca senyalada a l'Assamblea, entrantse tot seguit al torn lliure de

Proposicions generals

El senyor Frigola proposa que's constitueixi un cos d'advocats adherits a l'Unió F. N. R. pera defensar a tots els que siguin perseguits per la llei de jurisdiccions y pel Codi de justicia militar.

Aprovat per aclamació.

Se presenta una altra proposició firmada pels senyors Humbert Torres (de Lleida) y Gambús demanant que dels noms de les nostres actuals societats polítiques, se suprimeixin els que signifiquin les antigues procedencies dels partits que's refonen.

S'entaula una llarga discusió en la qual hi intervenen els senyors Gambús, Torres, Vallès y Ribot, Mer y Guell, Puigrodón, Corominas y altres sobre la manera de millor portar a la práctica dita idea.

Finalment s'acorda que l Consell de la Unió se dirigeixi a totes les nostres societats de Catalunya, pregantles que fassin constar en els seus tituls que estan adherides a l'U. F. N. R.

S'acorda després, a proposta del senyor Vallés y Ribot, saludar ab satisfacció la constitució del partit nacionalista republicá basc; enviar un telegrama de salutació al president de la nova República portuguesa; nomenar Comissions que preparin un projecte de constitució de l'Estat Catalá; un altre de la futura constitució Federal de l'Estat; altre que fixi lo que pot mantenirse y lo que s'ha de reformar del nostre Dret Civil, y finalment enviar un telegrama al president del Govern demanantli una immediata amnistia pera tots els processats y condemnats per delictes polítics y socials.

Final de l'Assamblea

«Senyors assambleistes, diu el senyor Vallès y Ribot, hem arribat al fi de la nostra tasca. Y podem separarnos tranquils, segurs d'haver realisat una obra profitosa, no sols pera Catalunya, sinó per totes les nacions de l'Estat espanyol.

Per això, jo, com a resum, envio desde aquí, en nom vostre, un òscul d'amor filial a la nostra dolsa mare Catalunya y un altre òscul d'amor fraternal a totes les demés nacions hispàniques, ab les quals declarem que volem viure en una lliure, constant y mai interrompuda Federació.»

El discurs del senyor Vallès es un bell y digne coronament de la magna Assamblea.

El públic esclata en una formidable ovació a l'ilustre patrici. Y tot seguit els crits formidables, entusiástics, de Visca la Unió Federal Nacionalista Republicana! ressonen per tota la sala.

Aquest crit omplirá aviat triomfalment tota Catalunya...

Vora les dues d'aquesta matinada ha termenat la primera y magna Assamblea de l'Unió Federal Nacionalista Republicana.

Reunió del Consell

Aquesta tarda, a les cinc, se reunirá per primera volta, en el domicili del senyor Vallés y Ribot el nou Consell General de l'U. F. N. R.

ESPECTACLES

PRINCIPAL (TEATRE CATALA).—Avui, dilluns de moda: estrena, EL DALTABAIX, comedia en quatre actes, araeglo per en S. Rusiñol, de «Las de Barranco», del escriptor argentí G. Laferrere, obra representada a centes de vegades ab un èxit excepcional a Buenos Aires. Comensará la funció ab la comedia LA TORRE DELS SUSTOS. A les nou. — Demá, EL DALTABAIX. — Despatx a comptaduria.

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Demà, dimars, debut, celebrat tenor Carasa, ab «Il Trovatore», direcció eminent Mancinelli. — Dissabte, primera representació de «I Maestri Cantori».

TEATRE TIVOLI. — Avui, dilluns, 9 janer, tarda, a les cinc en punt: grandiós matinée. Butaca ab entrada, 80 céntims; entrada general, 25. L'opereta en tres actes,

El conde de Luxemburgo

per la senyoreta Arrieta y el senyor Ramos. — Nit, a un quart de dèu: primer,

El conde de Luxemburgo

segon, «Papitu - Revista», reformada per sos autors. — Pròxim debut d'un popular primer actor y d'una primera tiple cómica. — Dimecres, benefici y despedida del popular primer actor Pepe Vilas.— Divendres, estrena a Barcelona de «El trust de los Tenorios», dels senyors Arniches y García Alvarez, música del mestre Serrano, 8 decoracions noves de's senyors Brunet y Pous y García, sastreria nova confeccionada en els tallers de Juanita. — Pròximament, «Caras y caretas».

Teatre de Novetats

Companyia còmic-lírica dirigida per Emili Duval y Julià Vivas, de la que formen part les primeres tiples Julia Velasco y Pilar Martí. — Dilluns, 9 de janer de 1911. Tarda, a les cinc, gran vermouth: l'opereta en tres actes, de grandiós èxit, «El conde de Luxemburgo»; segón, el famós calculador

INAUDI

Butaca ab entrada, 1 pesseta; entrada general, 25 céntims.—Nit, a un quart de dèu: primer, «Los chorros del oro»; segon, l'opereta en tres actes, «El conde de Luxemburgo»; tercer, el famós calculador

INAUDI

Dimecres, aconteixement teatral, debut de TINA PARRI

FREGOLINA

ELDORADO (TEATRE DE CATALUNYA).—Companyia NEUS SUAREZ. — Avui, dilluns, dia de moda: l'entremés «Cosas de chicos» y la nova comedia en tres actes,

Genio y figura...
Grandiós èxit

Demà, dimars, y tota la setmana «Genio y figura...».

TEATRE NOU. — Avui, dilluns, tarda, a les quatre, sencilla, 10 céntims: «La corte de Faraón», per Ampar Guillén. — A les cinc, doble, 20 céntims; l'opereta en 3 actes,

El conde de Luxemburgo

el millor de Barcelona.—Nit, a un quart de dèu: funció sencera, 30 céntims: primer, l'opereta en tres actes,

El conde de Luxemburgo

segon, exitàs,

El anís de las habas

Dimecres, despedida d'Agnès García. — Dijous, debut de Pep Vilas. — Divendres, estrena a Barcelona de «El trust de los Tenorios», dels celebrats autors senyors Arniches, G.ª Alvarez y mestre Serrano.—Se despatxa a comptaduria.

TEATRE APOLO

Avui, dilluns, 9, èxit veritat. Entrada y butaca, 55 céntims. El nou drama en set actes, de costums marineres,

Los misterios del mar

Demà, dimars, «Los misterios del mar». — Dissabte, «El fantasma gris».

GRAN TEATRE ESPANYOL. — Exit extraordinari de la COMPANYIA INFANTIL ITALIANA del cav. Guerra. Avui, dilluns, cinc, tarda, gran matinée a benefici del public: l'opera

CAVALLERIA RUSTICANA

Entrada y butaca, 0'50; entrada general, 0'25.—Nit, a dos quarts de dèu: «Il barbieri di Siviglia»

TEATRE GAYARRE. — A dos quarts de quatre, popular: el vaudeville «El 505», atraccions y la d'èxit «Cordobesita, la gitana». — A dos quarts de sis y dos quarts de dèu, especials: totes les artistes, el vaudeville «Arza Pilili» y les atraccions «Quinteto aragonés», «Les Sobernil», «Cartageneros», «Trío Navarro», «Bella Mariucha», «Cordobesita, la gitana», «Emilia Benito», ¡Còm canta, hi ha que sentirl...

Folletó d'EL POBLE CATALÁ

Assamblea de l'Unió Federal Nacionalista Republicana

Tàctica política que té seguir l'U. F. N. R. en relació ab els altres partits afins

Estudi de D. JAUME CARNER

apoiant les conclusions de la seva ponencia

Els meus companys de Consell, a l'encarregarme l'estudi d'aquest tema, m'han senyalat una tasca molt delicada. Pera durla a terme'm refio de la gran voluntat que tinc a Catalunya, y als ideals que a tots ens uneixen. Ells m'inspiraran en el desitg de trobar la veritat. Si no encerto, l'Assamblea proclamará en definitiva la voluntat de tots.

Sens més preámbul vaig al tema. Dividiré'l meu treball en dues parts. Dedicaré la primera a breus consideracions sobre la táctica política en general. En la segona estudiaré la táctica a seguir en les actuals circumstancies.

Breus consideracions sobre tàctica política

Etimológicament «táctica» es l'art que ensenya a posar en orde les coses. La ciencia militar defineix la táctica: conjunt de regles a que són ajustades en la seva execució les operacions militars. En sentit figurat, táctica es sistema especial que s'empléa disimulada y hábilment pera conseguir un fi.

De les acepcions en que es usada la paraula táctica, quan se diu táctica política, se empléa en un sentit quasi igual al que li dona la ciencia militar. Y es que la política es una guerra, es una lluita, en la qual exércits combatents lliuren batalles, esgrimeixen armes y se proposen objectius. La guerra té com a fi la destrucció de l'enemic per imposarli la llei que considera útil al vencedor. La lluita política té per objecte també la inutilisació política de l'adversari pera conquistar el poder y exercirlo segons els principis que proclama el vencedor, com justos y convenients a la vida de la comunitat.

La táctica política es, donos, el conjunt de regles de conducta que deuen seguir els organismes y colectivitats pera conquistar el poder y governar segons els seus ideals y les exigencies de la realitat.

La tactica y la estrategia militar varíen segons el temps y segons les circumstancies. La táctica de la falange grega no es la mateixa de la llegió romana. Ni la táctica romana es la dels grans capitans del sigle XVI; ni la de la guerra dels 30 anys es la de Frederic II de Prusia ni la de Napoleó, reformada per exigencies dels armaments moderns.

La variabilitat segons els temps y circumstancies, es encara major en les lluites polítiques que en les guerres perquè les lluites polítiques són molt més complexes que les batalles militars. Les lluites de Atenes no són les lluites dels Comicis y del Senat de Roma. Ni les lluites romanes són les lluites polítiques modernes, ab els medis extraordinaris de publicitat ab la rapidesa de les comunicacions, ab la multiplicitat de interessos, ab l'adveniment de les classes populars a la vida pública. Les lluites polítiques en els grans Estats moderns són veritables complicadíssimes guerres d'ideals, de passions, de interessos, en les quals s'arrenglieren en línia de batalla milions d'homes de psicología y mentalitat diferentes, que en cada nació, en cada Estat y fins en cada comarca y cada ciutat presenten fesomia diferenta.

Els factors d'aquelles lluites polítiques, són tan nombrosos y s'enllassen entre ells en varietat tan extraordinaria, que tots els elements de la vida social deuen tenirse en compte pera apreciar la seva naturalesa. La rassa, la historia, l'economia nacional, totes les ciencies de l'home y la societat, deuen posarse a contribució pera definir y precisar la naturalesa y carácter de les lluites polítiques, donos totes elles suministren datos y antecedents que l'home públic deu tenir en compte, recullint les conclusions científiques pera endinzarles en el coneixement dels factors de la lluita. Es clar que l'home de partit no es el sabi, ni els organismes d'acció política són Universitats y Academies. Empró els homes y organismes que lluiten en la vida pública pera penetrar la realitat que'ls rodeja, deuen tenir en compte les ensenyanses de la ciencia y les llissons de l'historia.

Si la táctica política té per objecte fixar les regles de conducta que deuen seguir els organismes y colectivitats, per conquistar el poder y encarnar en la vida els seus ideals; quan aquests són fonamentalment diferents de la organisació política present, el primer problema que s'ofereix a nostra consideració es, si la transformació deu procurar d'un cop y per la forsa o bé evolutiva y gradualment. Ja compendreu que plantejo el problema que generalment s'anuncia ab les paraules «Revolució» y «Evolució».

Sobre aquest tema s'han escrit infinitat de llibres per homes de totes les escoles. Al costat de les idealisacions doctrinaries y teóriques, se troben les ensenyanses de l'istoria. Unes y altres proporcionen sovint elements de judici contradictori segons el temperament y els prejudicis del cercador de datos, dels interpretadors de fets. Sempre que he llegit d'aquest problema, me ha semblat que tota discusió teórica y ab carácter de generalitat d'aquest tema era més a propósit pera revelar l'enginy y la erudició dels autors que investigació apropriada pera deduirne conclusions aplicables a cada cas concret.

Fins els mateixos mots ab que anuncien els dos procediments polítics com a oposats, els usen els autors y els polítics en sentits que revelen una varietat de matissos tan diferents que es sovint difícil formar concepte clar dels termes de la seva oposició. Així, donos, es comprensible una llei que en mitg d'un orde social perfecta, sigui més transformadora de la vida, això es, més revolucionaria, que una revolució que al cap d'avall d'extraordinaries violencies no sigui més que un cambi de formes y de noms deixant subsistents les velles organisacions que la revolució ha tingut el propósit de transformar.

Els mateixos teorisants de la Revolució, els doctrinaris de l'anarquisme com en Kropotkine, reconeixen que la revolució deu esser el terme de la evolució lentíssima que prepara l'orde de coses que la Revolució deu consagrar si no ha de resultar passatgera y estéril.

Y es que les revolucions no han sigut ni seran mai en l'historia altra cosa que fenómens de crisi social o política que sobrevenen y s'imposen quan la colectivitat porta a dintre un nou orde de coses, quin naixement obstrueix y destorben artificiosament els interessos creats, que indegudament volen deturar el camí de la vida. Es la Revolució la eclosió del sèr, que ha termenat el seu periode de gestació en el claustre matern, que normalment ve a la vida y que sols cal recullir y habillar apartant els obstacles que s'oposin al seu adveniment.

La Revolució predicada per sistema y fòra d'hora es o un esbogerrament suicida o una forsa d'explotació dels sentiments de renovació que agiten el cor de les multituts descontentes de la vida pera alsar damunt d'elles un trono de folles ambicions o baixes codicies. La Revolució refusada per sistema es l'arma dels satisfets de la vida que neguen aplicació de tota acció transformadora o una baixa covardia dels quins quan l'hora es arribada no saben per temensa y responsabilitats d'una lluita, complir el seu deure en moments de crisi de l'historia.

Les Revolucions, donos, venen en el germe de les evolucions humanes y són la crisi de les lluites que les preparen.

Els organismes polítics, els partits que proclamen ideals transformadors, deuen constantment treballar pera encarnarlos y sols poden acudir a la violencia quan se'ls barri el camí de propagarlos o quan dominada pels seus ideals la colectivitat les classes governants detentin el poder que la conciencia general dels ciutadans els ha arrencat de les mans.

Descartat aquest problema, la táctica política deu consistir en formar un organisme de lluita, ab unitat de pensament, de sentiment y d'acció. Inteligencia, experiencia, serenitat, abnegació y grans virtuts cíviques en els directors. Obediencia, disciplina y confiansa en els dirigits. A major valor social dels soldats, a major grau de coessió y disciplina, correspòn major eficacia en l'acció. Tot lo que contribueixi a perfeccionar, enaltir y aumentar el nivell dels membres de la colectivitat política aumenta la forsa d'agressió d'aquesta y prepara el seu triomf.

Perefocionada incessantment la organisació propria, deu conduirse l'acció segons les circumstancies. Cal que les batalles s'entaulin quan y ont convingui y no ont y quan convingui a l'enemic. Es insensat llensarse a empreses superiors a les propries forses, com es suicida mantenirse en la inacció quan es hora d'actuar. Es un error no procurarse aliats que poden ajudarnos y restarlos a l'enemic. Aquestes y altres máximes de bon sentit, que resulten de l'estudi dels fets no deuen mai esser oblidades, donos el desciut va sempre seguit de la trista llissó de la derrota.

Els catalans per fets históricos y circumstancies per lo sovint recordades, inútils de repetir, haviem perdut els hábits de la política, entesa aquesta en la seva acepció més noble. La moderna democracia ha cridat al poble a son propri govern, quan haviem perdut l'hábit d'esser mestres nostres y de les nostres coses y ens havem trobat mancats de la educació necessaria pera aprofitar la nostra forsa y posarla al servei dels nostres drets y interessos.

Aquest fet explica la migrada influencia que'ls catalans havem tingut durant tot el régim parlamentari en la política d'Espanya, les pertorbacions que encara duren en la nostra política interior, la esterilitat dels nostres moviments d'opinió no obstant el doll intensissim de passió en les multituts. Som una fornal creadora de forsa, que's perd per falta de canalisació cap a fins útils y aprofitables.

El mal es fondo, té la seva arrel en la entranya mateixa del nostre poble y el primer y més elemental deure de tota colectivitat política a Catalunya es constituir una sólida organisació, ab una severa y respectada disciplina.

Els catalans som natívament enemics de tota disciplina. Portem el sentit de la iniciativa y de la independencia individual molt més enllá de lo que consent el dur a terme una obra colectiva. Com som alhora vehements y impressionables, les nostres organisacions, poderoses quan són mogudes per un oratge sentimental que circumstancialment se desperta, manquen d'aquell esperit de continuitat que assegura l'éxit, que corona l'esfors, dels exércits soferts y disciplinats que obtenen el triomf com premi de sa perseverancia.

El nostre esperit es inclinat a la crítica implacable y destructora, lo que explica que en el nostre país els prestigis de la política siguin flors d'un dia y els nostres ciutadans més eminents se trobin mancats d'aquella autoritat que sols dona el respecte y la confiansa de la host, privats dels quals, els directors careixen de la forsa espiritual necessaria pera llensarse a grans, nobles y llargues empreses.

Aquests defectes nostres, més pronunciats en els catalans que militem en les rengles de la Democracia, no coessionats pel lligam dels interessos que uneix els homes de les classes conservadores, ens posa com a norma de la nostra conducta un treball constant de propria educació política.

Del mateix modo que ha passat el temps de les guerrilles y avui els exércits que combaten són organismes complicadíssims que's mouen segons plans de concepció armónicament grandiosa, els organismes polítics sols poden esser instruments d'acció eficás per triomfar, quan són mogutis per un gran esperit colectiu, y se llensen coratjosos al combat, obeint la veu dels que per voluntat dels ciutadans tenen responsabilitat de conduirlos a la victoria.

La U. F. N. R. no es sols un partit político. La seva missió es molt més ample y més extensa. Som una escola y una tendencia social que aspira a una transformació de la vida. La política es un dels nostres instruments. Potser es el més eficás, peró no es l'únic.

El món modern ha entaulat una lluita formidable per la renovació de les organisacions tradicionals, y aspira a la lliberació económica de les classes proletaries, moral y materialment desheretades de llegítims goigs de la vida. El vell lliberalisme manxestariá no se pot considerar com instrument y medi definitiu d'una justicia social que deixi satisfetes les ambicions dels esperits rectes. Y nosaltres estem resoltament en aquesta corrent lliberadora.

Aspirem a fondre en aquesta corrent a totes els forses de la Democracia Catalana, en bona part desviades y distretes, y també a ajudar y senyalar el camí de les democracies dels altres pobles d'Iberia.

L'acció social deu esser tan o més intensa que la acció política. Altres companys en altres temes, tindran la missió de descrfurela avui y altres díes. Jo he volgut aquí mencionarla per dirvos que estic ben convensut de que la nostra tática política dependeix en bona part de la acció social que despleguem per ter entrar a la democracia de nostre poble en les corrents ideals, que són el nirvi y l'ánima de les nostres doctrines.

No crec convenient allargar més aquesta primera part del meu treball, que's presta a consideracions molt més extenses. El meu propósit era donarvos una lleugera impressió de lo que, al meu entendre, es la táctica política. Ara tractem la questió de táctica que planteja el moment present o siga:

Tàctica en les actuals circumstancies

Els problemes de táctica que les actuals circumstancies plantegen, són nombrosos. De entre ells me proposo tractar els més interessants, o sigui aquells que exigeixen resolució immediata. Són els seguents:

Seguirà

The Berlitz School - ANGLÈS, FRANCÉS, ALEMANY, ETC. — NOUS CURSOS — - Classes populars, deu a onze nit - 5 ptes. al mes - Pelai, 58

no té rival. Debut, debut, «Adela Cubas» y el seu cantador «Pavon».

FRONTÓ CENTRAL. — Grans partits tots els dies a les quatre de la tarda. Dijous y dissabtes, tarda y nit.

Concerts

GRAN CAFE-RESTAURANT DE NOVETATS. — Concerts tots els dies pels reputats professors Manner, Font, Torno, Valls y Sabater. De dos quarts de sis a set tarda, y de dos quarts de dèu a dotze nit.

ALCAZAR ESPANOL 7, Unió, 7
GRAN CAFÉ CONCERT
Tarda, a les tres; nit, a les nou: grans èxits PIERRINETTE DAY — TRIO MORENO BELLA NENA — LOREDANA y altres 30 aplaudides artistes espanyoles y extrangeres.— Avui, tarda y nit, l'aplaudida sarsuela LA SICALIPTICA, per mademoiselle LINA DARWILS.
Esmerat servei de restaurant dia y nit.

GRAN-EDEN-CONCERT
Music-hall parisien
Assalt, núm. 12.
Telèfon núm. 2,461
Tots els dies grans espectacles d'atraccions y varietées. *Entrada lliure. Restaurant de primer orde.* Tarda a 2/4 de 4. Nit, a 2/4 de 10.

Music-hall LA BUENA SOMBRA Ginjol, 3
Exit delirant de la nombrosa troupe franco-anglo-espanyola, en la qual figuren
Mlle. DEARLI-NET
— F. DEVILLA — OVERLINDA —
Entrada, lliure — Butaques, gratis

Cinematògrafs

SALA MERCE.—Exit creixent del Gran Pessebre, ab la Adoració dels Reis. — Avis: Per tenir lloc de sis a vuit, una sessió d'abonament, solament podrà visitarse en dita hora les grutes.

CINE POPULAR.—Cera, núm. 51, junt a la Ronda San Pau. — Avui, excelent y variat programa, en pellícoles d'estrena de les millors marques conegudes.—Entrada general, 10 cèntims; preferencia, 20 cèntims.

KURSAAL GRAN CINE DE MODA
Avui, dilluns, sensacional programa ab grans estrenes. Tarda, desde dos quarts de cinc; nit, desde dos quarts de dèu.

CINEMATÓGRAF BELIOGRAFF. — Rambla Mitg, 36 y 38. — Avui, tres notables estrenes.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concert a Santos tots els dies. Coberts desde pessetas 3'50. Els dimarts bouillabaisse. Dissabte, menú corrent y vegetarià.

CARNAVAL 1911
Teatre Circol Barcelonés
6 GRANS BALLS DE MÁSCARES, 6
Durant els dies 28 de janer y 4, 11, 18 y 25 febrer, organisats per l'empresa de
LA BONA SOMBRA
L'abonament estará obert fins el dia 10 de l'actual, en l'administració del concert, Ginjol, 3.

GRAN SALÓ DORE
Dilluns, hermós programa de pelícoles, estrenantse la hermosa cinta de la casa Cines Roma,
Agripina
L'hermós programa de pelícoles.
Adriano prodigi de ilusionisme.
Gran Romero artista pedestre
The Felitos únics excèntrics del món.
SALDAC rei de la concertina.
Martin ventrílocuo, el rei de l'alegria.
5 ATRACCIONS, 5
Avui, tot Barcelona deu desfilar per aquest hermós salò, únic a Barcelona, per admirar

CRONICA DE FORA

CATALUNYA ESPANYA EXTRANGER

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

EL DOMINI DEL MAR

En un interessant article, el doctor Dillon, profetisa grans transformacions en les forses marítimes

Londres, 8 de janer. — Anglaterra, pera qui la questió de la supremacía naval es una questió de vida o mort, se preocupa cada dia més de les transformacions que semblen imminents en el material y en l'art de la guerra marítima.

En una de les més importants revistes angleses, la «Contemporany Reviem», el doctor Dillon dedica un article an aquest interessant problema.

Tracta primerament de la próxima transformació dels navilis de guerra, que les máquines a vapor seran reemplassades per motors a explossió.

En un avenir molt próxim, diu, desapareixeran els navilis a vapor y pendrán el seu lloc els navilis ab motor.

En lloc de trescents fogoners que ara se necessiten, un modest grupu de dotze o vint homes será prou.

Les estacions de carbó que han estat la causa de les ambicions y de les intrigues de les grans potencies, ja no seran necessaries y aquesta deu de despesa y d'ansietat desapareixerá.

Per altra part els navilis de guerra en lloc de veures trabats, per dirho aixó, en un radi d'algunes milles de la llur base d'operacions, seran lliures d'atravessar el món; aixó entranyará un enorme creixement en la movilisació de les flotes de guerra del món y pera Anglaterra la perdua de la ventatja que'n resultava de la seva possessió de les estacions de carbó.

Se m'ha dit que'ls motors a explossió no podran esser aplicats als navilis construits segons els vells principis. Per conseguent els nostres «dreadnoughts», els nostres creuers sols serviran pera esser venuts com a ferro vell. No quedará altra alternativa.

Finalment, el doctor Dillon afegeix que els perfeccionaments realisats en la construcció dels submarins y els progressos de l'aviació disminueixen considerablement el valor de les grosses unitats de combat.

EL CENS SUÍS

Berna, 8 janer. — Segons els resultats provisoris del cens efectuat en el mes de desembre últim, la Confederació Suissa compta ab 3.736,000 habitants. Aquesta xifra indica un aument de 420,000 habitants desde 1900, o sigui de 42,000 per any, en terme mitg.

Ab relació a l'any anterior l'aument es de 33,000 habitants. La meitat d'aquest aument pertenéix a la població de les ciutats. Les que han sofert major aument són: Zurich que compta ab 189,000 habitants, Bale ab 135,000, Ginebra ab 125 mil y Berna ab 85,000.

L'aument de població extrangera es menys considerable de lo que's suposava; no obstant, un cantó sol compta ab 64 mil extrangers y la població de Lugano está composta en sa majoria d'extrangers.

En vista d'aquest aument de població el Consell Nacional ha sigut aumentat en 21 membres.

Aquest cens també demostra que les diverses confessions religioses se barregen cada vegada més en la ciutat y en el camp. Mentres en les poblacions de Zuric, Bale y Ginebra, que en altre temps eren exclusivament protestants, se nota un fort aument de católics, el protestantisme guanya per altra part terreny en els cantons católics.

LLEI ELECTORAL

Lisboa, 8 janer. — La próxima setmana donará el Govern per acabada la confecció del nou projecte de llei electoral, y segons informes que semblen fidedignes, a títul únicament d'experiencia, s'adoptará, en part, el sistema proporcional fundamentantlo en bases netament democrátiques.

EL REI A MELILLA

Segueixen els festeigs.- L'aigua pren part en el programa.-El temporal aumenta a Llevant.- Missa de campanya y recepció

Madrid, 8 janer. — El dia ha amanescut ab copiosa pluja, peró no obstant y estar els carrers intranzitables, una immensa gentada fa via cap a Rostrogordo.

A les nou del matí, han format les tropes, comensant a les dèu la missa de campanya resada pel vicari castrense, qui després beneí els estandarts regalats al regiment mixte d'artilleria y cavalleria de Taxdirt.

Durant la cerimonia, la pluja s'ha accentuat d'una manera extraordinaria.

El regiment d'artilleria ha donat, després, les corresponents salves, comensant la desfilada de les tropes.

Aumenta el temporal a Llevant.

Els vaixells fondejats tindran de sarpar pera acullirse a l'ampar de Xafarines.

La colonia hebrea de Melilla ha entregat al senyor Canalejas un missatge demanantli la derogació de la llei que'ls impideix formar part d'aquesta Junta de arbitris.

El quefe del Govern va rèbrels afablement, prometentlos interessar la seva influencia en pro de la demanda que li havien formulat.

A les tres d'aquesta tarda, ha tingut lloc la recepció oficial en el Saló del trono.

UNA TOPADA D'AEROPLANS

París, 8 janer. — L'aviador Cei, el primer pilot que ha obtingut el seu títul en 1911, ha estat víctima d'un accident que per sort no tindrá greus consequencies.

Cei efectuava avui els seus vols diaris en el terreny de maniobres d'Issy-les-Moulineaux.

A les 10'30 acaba un magnífic vol de mitja hora y un xic més tard de les onze s'enlairava de nou.

Després de fer diversos circols, Cei baixava de 80 metres d'alsaria en un audaciós vol plané.

En el moment en que arribava a terra un monoplá pilotat per un aprenent, se llensá sobre d'ell embestint de costat el biplá de Cei que quedá completament trencat.

L'aviador fou assistit tot seguit y per miracle sols tenia lleus contusions en un puny.

TERRATRÈMOLS

Berlín, 8 janer. — Telegrafien al «Local Angeiger» que segueixen havent-hi terratrémols en el Turquestán.

A Prejerals s'ha ensorrat el sol.

Regna un pánic terrible.

Hi han 200 morts y 500 ferits.

LES CONGREGACIONS A PORTUGAL

Lisboa, 8 janer. — El decret respecte als bens de les congregacions conté entre altres, els dos articles seguents:

«Article 42. Se proibeix l'ús de l'hábit religiós, sigui el que's vulgui, als individus enumerats en els articles precedents (membres de les congregacions); els que faltin a les disposicions d'aquest article deuen esser detinguts per les autoritats y poden esserho, si són sorpresos en flagrant delicte per qualsevulga ciutadá.

»Article 44. Les penes enumerades en l'article 263 del Codi penal són aplicables a tots els membres de la denominada Companyia de Jesús, tant als que visquin o vivien a Portugal o en les seves colonies y que figuren en la nomenclatura publicada al «Diario Oficial» del 16 de desembre de 1910 en el cas en que siguin trobats o tractin d'entrar en territori portugués abans de que fassi vint anys que hagin deixat de pertenéixer a dita Companyia de Jesús.»

EL FRACAS DEN LERROUX

El quefe radical tracta de dissimular sense conseguirho, el seu formidable fracàs de Bilbao.

Santander, 8 janer. — S'ha celebrat l'anunciat miting radical, en el que hi han pres part els senyors Emiliá Iglesias, Salillas y Lerroux.

Aquest en un llarg discurs ha tractat de dissimular el seu fracás a Bilbao.

Ha fet historia del partit radical, afirmant que no volia la guerra ab els demés republicans y que pel contrari desitjava estarhi lligat fraternalment per tots aquells ideals que'ls hi són comuns.

Llensá un reto pera qui volgués discutir els actes dels radicals, a totes parts y a totes ocasions, excepte quan ho impideixin compromisos contrets.

Se queixá de lo que havia succeit a Bilbao ab els elements socialistes, censurant durament an en Perezagua.

Acabá confiant en que tots els patriotes ingressaran en el partit radical pera poguer portar prompte la República a Espanya.

L'impressió dominant del miting, fins en molts dels seus mateixos adeptes, era la de que'l quefe radical havia pronunciat un discurs molt fluix y ple de wagnetats.

DIMISSIÓ

Madrid, 8 janer. — Ha presentat la dimissió del seu cárreg el director del Conservatori senyor Fernández Arbós, fundantse en que no podria complir les noves disposicions del ministre que obliguen a estar sempre de servei.

L'EMBAIXADA AL VATICÁ

Madrid, 8 janer. — No obstant y esser cert que en principi el senyor Canalejas ha pensat en l'exministre de Foment senyor Calbetón, pera l cárreg d'embaixador d'Espanya prop del Vaticá, ens consta que encara no ha sigut acordat en definitiva dit nomenament.

D'aquests assumptes y dels relacionats ab els diferents nomenaments de personal que ha de ferse sobre la subsecretaría d'Instrucció pública, se n'ocupará el Govern quan retorni el senyor Canalejas de Melilla.

REFORMES EN EL CONGRÉS

Madrid, 8 janer. — El comte de Romanones ha ordenat que's fassin algunes reformes a la secció segona del Congrés, dedicada desde fa molt temps a les reunions de la Comissió de Pressupostos.

Les reformes tindran carácter práctic y consistiran en la instalació de taules de treball y alguns altres mobles que serviran pera facilitar la tasca dels vocals.

Als armaris s'hi portaran tots els antecedents dels pressupostos corresponents als deu darrers anys, la llegislació que es necessari tenir a la vista ab major frequencia y tots aquells datos que s'utilisen d'ordinari pera'l treball que competeix a dita Comissió.

D'INSTRUCCIÓ PÚBLICA

Madrid, 8 janer. — La subsecretaría d'Instrucció pública posa en coneixement dels concorrents a la Exposició de Bruseles, que podran passar a recullir les seves obres mitjansant la presentació del oportú rebut, en la secció de Belles Arts del ministeri, els dies 9 al 23 del corrent, de les den del matí a la una de la tarda.

EL CÍRCOL SOCIALISTA

Madrid, 8 janer. — En el Círcol Socialista del Districte del Sur s'ha celebrat un miting pera adherirse a la protesta den Pau Iglesias respecte la gestió administrativa de la majoria radical del municipi barceloní.

L'acte se vegé concorregudíssim y els oradors foren ovacionats.

La U. F. N. R.

El seu ingrés a la conjunció republicana socialista

Madrid, 8 janer.—«España Nueva» publica un extens article donant compte de l'ingrés de l'Esquerra catalana a la conjunció republicana-socialista.

Diu que'ls republicans espanyols estan d'enhorabona, doncs, la entrada de la Unió Federal Nacionalista Republicana a la conjunció, es quelcom que deu omplirnos d'alegria.

La conjunció s'engrandeix, diu, y al ferho, extreny ab més fermesa el llas de amor entre Catalunya y les demés regions.

MISERIES DE LA VIDA

Madrid, 8 janer. — A la porta de l'hospital hi havia aquesta tarda una dòna malalta atacada de parálisi, que llastimosament explicava que l'havien donada d'alta de l'establiment y per lo tant obligada a marxar cap al carrer.

Un nombrós público s'estacioná davant d'aquella malalta protestant de que li haguessin donat l'alta a l'hospital, trobantse encara en aquell estat y requerint al metge de guarda pera que la tornés a admetre.

Aquest, de moment va negarshi, peró davant l'actitut violenta del público per fi va accedir a tornarla a admetre de nou a l'hospital.

Entre'l público varen ferse després molts comentaris, censurantse duramente la conducta del qui se proposava tirar al carrer a aquella pobra dòna malalta, sense altra amparo que la seva propria miseria.

DE SARAGOSSA

Saragossa, 8 janer. — Continúa la vaga de pellaires, a la que s'han adherit els sabaters; els patrons y obrers se mostren molt intranzigents.

Tampoc s'ha solucionat la vaga parcial de paletes, els quals han declarat el boicot al contractista del passeig de Sagasta.

—El governador civil té molt bones impressions del senyor Gasset pera solucionar la crisi de les arts de la contrucció, fomentant les obres públiques projectades.

LO QUE DIU "EL RADICAL„

Madrid, 8 janer. — «El Radical» publica un article de fons titulat «Ni venganzas ni querellas» en el qual se bat en retirada. S'adhereix a l'article publicat per «El Liberal» d'aquest matí en el que recomana armonia, y promet que'ls radicals no's venjaran mai dels socialistes per la seva actitut de Bilbao, deixant que segueixi en Pau Iglesias lliurement les seves campanyes.

Recorda paragrafs del recent manifest recomanant la confraternitat radical y anuncia que's limitará a contestar els atacs que's dirigeixin al partit.

EL SOCIALISME A ALEMANYA

Berlín, 8 janer. — El «Post», orgue del partit conservador, manifesta inquietut a causa dels progressos del socialisme entre la joventut alemanya.

Calcula que existeixen en l'actualitat 375 societats de joves socialistes.

Els membres d'aquestes societats són uns 50,000 y possehixen 125 biblioteques, quin valor passa de mitg milió.

CONTRA EN LERROUX

Madrid, 8 janer. — «España Nueva», en un extens article titulat «Revolución», ataca durament an en Lerroux, dientli que ha volgut servirse del poble pera constituir ab els seus ossos y la seva sang els escraons pera elevarse.

Diu que'ls veritables revolucionaris són els conjuncionistes y nomena als radicals de Barcelona y Valencia, maffias consemblants als que a Nápols y Palermo feren de la calumnia un revólver contra la raó suprema.

Acaba dient que si els maffias sorgeixen a Madrid, cauran baix l'ametralladora de l'escupinada.

A les mines de Lieja

16,000 obrers declarats en vaga. Detalls del conflicte

Bruseles, 8 janer. — Malgrat l'haver sigut proclamada la vaga general a la conca minera de Lieja, dista molt d'haver sigut total el moviment.

No obstant, el nombre de vaguistes aumenta cada dia; el dijous eren 12,000 y el dissabte havia ja aumentat a 16,000, essent de preveure que'l dilluns siguin més de 20,000.

Els vaguistes, en petits grupus recorren els camps y els pobles, demanant socors pera el sosteniment de les seves families.

En els diversos mitings que's venen celebrant, els oradors preconisen la continuació de la vaga, fins que les companyies hagin retirat el nou reglament del treball que intenten restablir.

Sembla que les agrupacions organisades són poc favorables en la present ocasió al moviment vaguista, y además la vaga ha sigut proclamada sense mitjansar previa inteligencia entre'ls diversos sindicats.

De diferents punts han estat ja senyalats actes de violencia y coacció.

EL BANQUET CARL'STA

Madrid, 8 janer. — En el fontó Jai-Alai ha tingut lloc el banquet ab que'ls carlistes han obsequiat a la minoria parlamentaria, per la seva campanya contra la llei del candau.

L'acte fou amenisat per una orquestra, que executá el «Guernicaco Arbola», essent corejat pel público.

Presidiren els senyors Senante y Vázquez Mella.

El primer llegí un missatge d'adhessió sotscrit per mil senyores.

A l'iniciarse'ls brindis, el senyor Mella pronunciá un discurs dient que en Canalejas no lográ unir a les dretes quan conspirava ab en Cascajares, y ara ho ha lograt ab la llei del candau.

Informació marítima

Movment del port del dia 8 de janer

EMBARCACIONS ENTRADES

De Sevilla y escales, vapor espanyol «Santa Ana», de 771 toneladas, capitá Rubio, ab cárrega general, 27 tripulants y 2 passatgers.

De Nova Orleans, vapor espanyol «Catalina», de 3,500 toneladas, capitá Zobovan, ab cotó, 50 tripulants y 8 passatgers.

De Ivissa, vapor espanyol «Lulio», de 361 toneladas, capitá Rigo, ab cárrega general, 29 tripulants y 22 passatger.

De Savanah, vapor italià «Monginevro», de 2,147 toneladas, capitá Gusterivi, ab cotó y 23 tripulants.

De Ciudadela, pailebot espanyol «Castell San Nicolás», de 48 toneladas, patró Lluch, ab cárrega general y 7 tripulants.

De Newcastle, vapor norueg «Nordkaq», de 1,329 toneladas, capitá Boc, ab carbó y 20 tripulants.

De Palamós, llagud espanyol «Montserrat», de 35 toneladas, patró Martí, ab cárrega general y 5 tripulants.

De Palma, vapor espanyol «Miramar», de 950 toneladas, capitá Pujol, ab cárrega general, 40 tripulants y 49 passatgers.

De Glasgow, vapor norueg «Prosper», de 459 toneladas, capitá Recheden, ab carbó y 14 tripulants.

De Gènova, vapor espanyol «Cartagena», de 713 toneladas, capitá Pla, ab cárrega general y 21 tripulanrs.

De Avilés, vapor espanyol «Sardinero», de 1,274 toneladas, capitá Aguirre, ab carbó y 24 tripulants.

De Valencia, vapor espanyol «Ausias March», de 628 toneladas, capitá Llopis, ab cárrega general, 32 tripulants y 284 passatgers.

De Bilbao, vapor espanyol «Cabo Corona», de 907 toneladas, capitá Fradua, ab cárrega general, 23 tripulants y 12 passatgers,

---

Folletó d'EL POBLE CATALA

CRONICA DE TEATRES

Crònica a manera de balans crític de l'any 1910

Els historiadors de la vella Roma diuen que Numa Pompilius — el primer poeta llatí perquè fou el primer inspirat — dels dos mesos que afegí a l'any que havia conjuminat Rómulus, consagrá el primer al deu de les dues cares. Janus, que recordava el passat y preveia el pervenir. Tots els temples d'aquesta divinitat clásica han caigut pera sempre, peró encara resta en les ordenades costums dels homes una mena de memoria de la seva significació: a fi d'any quan pocs dies manquen pera que l'any nou comensi, la febre ordenadora fa que's fassi un resum de l'activitat esmersada en tot l'any a fi de veure'l profit que s'ha tret de les sulrades, y rumiar després pera les noves feines de l'any vinent. El «balans» podria esser — per qué no? — una reminiscencia del culte al deu Janus. Jo soc dels que creuen en l'eternitat del paganisme, y que la seva influencia perdura encara fins en les més petites coses de la nostra vida malgrat siguin ab una disfresa cristiana. El poble — que quan está bé es conservador per naturalesa — es l'encarregat de conservar y trasmetre de generació en generació el geni y carácter de totes les institucions privades y públiques, civils y religioses. Así el contracte entre l'home y la divinitat no es pas d'ara sinó de sempre: el déu necessita de l'home'ls bens materials, temples, altars y cera, y en cambi li dona bens espirituals, la salut o el treure la rifa. El poble que s'ho ha cregut sempre, así ho ha trasmés y gracies an els els nostres comerciants sense saberho, cada vegada que s'acosta el punt de separació entre un any que mor y un any que naix, fan com el déu Janus, repassen el passat, fent comptes y fan projectes pera el pervenir. L'orde es necessari a totes les coses. Aquesta veritat tan vulgar no ha sigut compresa sinó després de sigles y més sigles, peró ara ja tothom n'está convensut, y fins els exaltats sommien en l'ordenada Revolució del sigle XX. Janus fou el més ordenat dels déus venerats a Roma, tenia bona memoria y era previsor. Encomenantme an ell, avui, voldria en aquesta crónica guaitar enrera, contemplar l'any que s'ha acabat, ferne'l resum dintre del meu ram de teatres. Lo que no faré será volguer penetrar el pervenir, predir lo que's farà l'any que ara hem comensat perquè si bé crec en Janus, no crec gaire en els programes de les empreses teatrals. Fem, doncs, un lleuger balans crític de l'any 1910:

JANER. — No s'estrena cap obra catalana d'importancia. Al Romea ens donen una traducció de «L'affaire des poisons», de Sardou. Es de lo més pacífic d'aquest teatre trepidant y a voltes esgarrifós d'ont han sortit «La Tosca» y «La Sorcière». De les duescentes y tantes obres de Sardou es ont se mostra més de relleu la seva habilitat y la seva buidor, ab aquell famós parlament del tercer acte contra la «raó d'Estat» pera enarborament de la galeria. Una altra traducció al Principal, «L'educació de príncep», ens dona a conéixer l'humorisme sentimental de Maurice Donnay. Obra finíssima de psicologia femenina, ab el contrast de la viuda jova, plena de foc y de romanticisme ab l'home que'ls vicis ja han glassat, que serví pera revelarnos a la Margueruda Xirgu com una acrriu de sensibilitat propicia a l'interpretació de totes les passions.

A «Eldorado», la companyia Balaguer-Larra estrena «Doña Clarines» dels germans Quintero. En totes les seves obres hi han dos que's casen, que's casaran o que podrien casarse. Un d'aquests tres temes va combinat ab un tipus que fa riure o es exemplar. En «Doña Clarines» es una senyora que té la franquesa de dir lo que pensa. Tot lo demés, xistos.

FEBRER. — En Santiago Rusiñol estrena dues comedies series. Una al Principal, «El Redemptor», y l'altre al Romea, «Cors de dona». En la primera, uns minors — trascendentals de per riure — se mouen y diuen coses. Passen desgracies, y hi ha un home generós que per casualitat no es pintor aquesta vegada — com en «El pati blau», «La bona gent», etc.—En Rusiñol, com sempre, estava de broma. «Cors de dona» ja es una altra cosa. Encara que sigui sentimental y massa tendre y massa inverosimil es una obra edificant, que fa l'efecte de la bona fe, está molt ben dialogada, hi han diversos tipus ben trobats, y acaba sobriament, millor que no havia comensat. Al Principal s'hi estrena la traducció den Joaquim Pena de la «Salomé» d'Oscar Wilde. Aquella frase posterior del poeta anglés «L'amor es l'única explicació possible de l'extraordinaria suma de sofriment que hi ha en el món», es l'ánima d'aquest admirable poema de la tortura y de l'amor. Fou un altre triomf pera la Xirgu. Ens mostrá la Xirgu trágica.

MARS. — La companyia de la Marthe Regnier ens du al Novetats un alé de la gracia de París. «Mademoiselle Josette, ma femme», «L'ane de Buridan», «La petite chocolatière», foren les obres representades. S'hi pogué experimentar la diferencia entre les dues escoles: la dels actors italians y la dels actors francesos. Els italians donen artistes genials: en ells la grandesa ofega la mentalitat o no la deixen compendre, perquè hi han en Zacconi o en Novelli unes expressions mímiques, una concentració tan íntima de totes les facultats en l'expressió d'un determinat efecte — dolor, dubte, ira — que per la seva naturalitat expressiva semblen afectació, artifici, creació personal més aviat que imitació de la vida. En els actors francesos, la gracia posa fre a l'efectisme, l'exquisidesa no els deixa volar molt enlaire, peró l'art del detall, del matís, de la «nuance» es prodigiós en ells. La seva «naturalitat» es més «natural». Marthe Regnier, Paul Numa y Boucher, tres artistes que saben «dir» y saben «mourer», ens remarcaren aquesta diferencia característica.

Al Romea s'hi estrena una comedia de l'Avelí Artís «Mai es tard si el cor es jove», ont s'hi afermen les belles condicions apuntades en l'obra anterior «Quan l'amor ha encés la flama». Vivesa en el diáleg, sobrietat en el diáleg, gracia naturalíssima en el diáleg, en una paraula, «art de dialogar», que fa posar an aquest autor bones esperanses.

ABRIL. — Al Romea una comedia den Pompeu Crehuet «Fontalegria» ab la mateixa fina discreció de les seves altres obres. Correcció, superficialitat, gracia que no endinsa mai. Sembla que l'autor no vulgui fadigarse guardant ses forses pera una obra de más volada.

Al Teatre Nou, del Paralel, hi emigra la companyia catalana del Principal, estrenanthi un vaudeville «Coralina y C.ª», ont les situacions més groixudes no fan caure mai en grolleries d'expressió, peró d'un nivell que a nosaltres ens sembla exagerat y poc recomenable. Pera equilibrarne l'efecte s'estrena al Romea una obra en tres actes den Caldés y Arús «Quan les arrels han mort»; aquexes arrels s'han mort de mal de boira, de boira del Nord. Ibsen y D'Annunzio han fet més mal a Catalunya que les gatades den Pitarra. Sense les boires del Nord, en Caldés y Arús, que demostra bones condicions y bona fe artístiques, hauria fet una obra ab menys «idees» peró ab más veritat.

L'Angel Guimerá estrena al Romea el «Sainet trist», obra magistral. L'element cómic y l'element trágic se reflecten a la una en un mateix mirall; les dues imatges se confonen vagament y formen una imatge nova que'ns deixa en l'esperit una sensació aspre, molt més aspre que no pel «Mar y Cel» o la «Andrónica». Lo trágic que va minant lo cómic com un corc, el sanglot que fa un nús a la gola que suara reia, la veritat terrible que domina y ofega lo grotesc. Heusaquí el contrast genial de la darrera obra den Guimerá, una de les más fortes del seu teatre. Al Principal s'hi sent aquest mes la cantarella de «Chantecler», el gall pretencios de l'Edmond Rostand. Una companyia francesa, ab Marthe Mellot y M. Maynés per primeres figures, ens fan sentir la declamació cantada, monótona, desesperant, dels versos més inflats, més soperbs y més artificiosos de l'autor del «Cyrano». Una «launa» artística. Peró ben mirat, tot el «Chantecler» no val lo que una «histoire naturelle» de Jules Renard.

MAIG. — Omplena aquest mes la figura del gran mestre italiá Ermette Novelli. Es l'artista per excelencia: en ell tot es fruit de l'esfors: no s'abandona mai a l'inspiració del moment si no que cada gest es consequencia d'un minuciós estudi. La seva interpretació de l'«Edip rei» de Sófocli dona una de les extraordinaries sensacions de realisme, y en el «Rei Liar» de Shakespeare triomfa com ningú. Una obra nova ens fa conéixer: «La Cena delle beffe» de Sens Benelli. Es un esfors pera renacionalisar el teatre italiá apartantlo de la corrent romántica. Sem Benelli es un pur florentí; en ell hi ha aquella sobrietat que fou lo más exquisit de l'art esculptóric de Donatello; y així que'l tema de l'obra l'impedia a un gran desbordament de lirisme. Es un drama de psicologia y de historia a la vegada; es un intent de reconstitució de ambient. Les sanguinaries costums del sigle XV atenuades per la forsa encarta feble del Renaixement clássic, la vida de intriga y de refinament intelectual al costat de l'ignorancia y brutalitat dels «condotieri», el triomf de l'home feble y astut sobre l'home que se'n burlá perquè era más fort; heusaquí l'obra de Sem Benelli que deixa una sensació d'extranyesa, perquè a nosaltres ens sembla absurde y crudel que fos la tónica d'un periode de l'historia italiana.

ESTIU. — En el trimestre juny, juliol y agost, la monotonia envaeix els teatres. Una companyia castellana, de la Comedia de Madrid, estrena «La escuela de las princesas» den Benavente. Hi ha l'enginy inagotable del més gran comediógraf castellá: la sotilesa y l'elegancia en el dir, la finesa de la frase y la manera artística de desenrotllar un argument inverosímil ne fan una comedia remarcable que mereixia un éxit que no obtingué an aquí. Formant part de la companyia un actor cómic tan excepcional com en Santiago — potser el més gran actor castellá — se li pogué perdonar el que estrenessin además dues obres, les dues pitjors, dels germans Quintero: «Amores y amoríos» y «El Centenario».

Un altre fet remarcable fou l'interpretació que la Margueruda Xirgu feu de «Zazá», una comedia que sembla feta no más pera posar a prova les facultats de les actrius. Les condicions de la Xirgu no s'avenen gaire ab el paper de Zazá y malgrat aixó se pot dir que es la Zazá del quart acte.

SETEMBRE. — S'inaugura la temporada al Romea ab «Senyora y Majora» den Pitarra. Se rendeix homenatge al gran actor Lleó Fontova. Dues coses significatives y oposades. En Pitarra era un primitiu. En Fontova era el comens de la perfecció.

OCTUBRE. — Els germans Coromines (D. y V.) ab «Burgesets» se revelen com dos autors d'estil lleuger, ab l'ironia y la senzillesa que calen pera la comedia de costums que es com una mena de preparació pera la comedia de psicologia. Al Principal s'hi estrena en catalá la «Andrónica» de l'Angel Guimerá, plena d'un robust lirisme, germana bessona de «Mar y Cel». Una traducció de «La vierge folle» al Romea, y dues representacions de la mateixa obra en l'original francés per la companyia Blanche Dufrène, al Novetats, divideixen les opinions en dues faccions — exaltadora l'una y reventadora l'altra — d'aquest drama íntens que encara que sigui un melodrama es el més sublim melodrama que s'ha escrit.

Aquest mes s'estrenen: «Estil Imperi», ingeniós conte galan den Burgas; «L'Apóstata», drama de tesis den Josep Aladern y dues obres den Juli Vallmitjana, iniciador d'un nou genre teatral d'observació directa, d'experimentació social de les desconegudes costums de la gent de mal viure.

NOVEMBRE — L'Ignasi Iglesias estrena «La noia maca», comensant un genre de comedia veritable. La seva técnica fallá aquesta volta per raons una mica difícils de trobar: una mena de desequilibri entre'l pensament y la seva expressió escénica feu que l'irregularitat d'aquesta no deixés veure la claror d'aquell. Es una obra interessant, importantíssima pera el qui estudii l'evolució de l'Iglesias, perquè entre escenes de mal gust se troben fragments admirables reveladors de la seva potencia d'imaginació y d'un realisme net de tot artifici.

A «Eldorado» hi actúa la companyia castellana de la Neus Suárez, estrenant-hi «Labora» d'Alexandre Bher, y «La vida burguesa» de López Monis, obres dolentes.

Al Romea, una farsa de l'autor anglés Arthur W. Pinero, «El Magistrat», obra una mica ingenua peró ab detalls d'observació plens d'humorisme. Comensa a Barcelona l'éxit más gros de la temporada: «El Conde de Luxemburgo».

DESEMBRE. — L'Adriá Gual inaugura un teatre d'ensomnis ab «Donzell qui cerca muller», ajuntantshi la poesia y la habilitat: la poesia de conceptes de regust clássic a vegades, y altres de fonda arrel catalana, y habilitat de comediógraf en distreurens bella estona en els dos darrers actes, quan l'acció se fa ben difícil de sostindres ab interés. Es lo millor den Gual.

A l'«Eldorado», l'éxit de «La reina eterna» dels Quintero es un éxit de fácil sentimentalitat. Comedia feble, ab poca gracia, desencaixada, que mostra lo malament que fan els Quintero de desviarse del seu camí d'autors cómics pera perdres en el bosc del romanticisme.

Caillavet y de Flers són traduits gairebé del tot: «El Rei», «L'Ase de Buridan», y ara, aquest mes, «Miqueta y sa mare» y «L'Amor vella», al Principal y al Romea respectivament, comedies ben parisenques, deliciosament inverosímils y ben construides.

Així fineix el balans crític de l'any 1910.

ALEXANDRE PLANA

CRONICA DE BARCELONA

Josep Reig Vilardell

En Reig, el redactor en cap de «La Tribuna» y corresponsal d'«El Mundo» y «España Nueva» de Madrid, morí ahir al matí.

Periodísticament l'any comensa de trista manera.

Era en Reig un periodista ab tota l'ánima. Son afany suprem quedava reduit a adquirir noticies.

Divergencies unes vegades, conceptuacions dels fets actuals altres, el feien viure en una atmósfera inquieta, tantost de la dreta, tantost de l'esquerra...

Rebin nostre sincer pésam la familia y els periódics, a quals redaccions pertanyia el finat. E. P. D.

■ ■ ■ ■

Bonica de debó resultá la Festa de l'Arbre, que tingué lloc ahir a la tarda en el local de la «Lliga Vegetariana de Catalunya».

El programa era variadíssim, sobressortint la part de concert, ont diverses senyores y un chor infantil lluiren ses hermoses facultats pera el cant; distingintse de una manera remarcable la senyoreta Palmira Fenosa, que cantá algunes cansons, admirablement acompanyada al piano per la senyoreta Encarnació Dalmau, que cada dia fa nous progressos al teclejar tan difícil instrument.

Al felicitar a la senyoreta Dalmau, la encoratgem a que perseveri en els seus estudis al piano, segurs de que en dia no llunyá trobará la gloria a que s'haurá fet mereixedora per la gran voluntat que demostra en volguer sortir airosa en la seva carrera musical.

Ahir a la nit se va celebrar en el Govern Civil una reunió de patrons y obrers carreters pera trobar un arreglo al conflicte existent degut a haver prestat els obrers solidaritat als seus companys descarregadors de carbó.

No hi hagué arreglo.

Baix el nom de concerts históricos la administració del Palau de la Música Catalana anuncia pels últims dies del mes una tanda de concerts quina importancia artística es inútil ponderar, puig basta per ferse cárreg d'ells enumerar els noms dels distingits artistes que interpretaran els programes dels mateixos. Els dos primers concerts els donará la famosa pianista y clavicembalista Wanda Landowska, quin bon record continúa imborrable; a continuació el Quartet Eosé, de Viena, considerat avui el millor del món, interpretará els més importants quartets de Beethoven, Schubert, Mozart y Brahms. Els dos darrers concerts són a cárreg de la deixeble predilecta del malaguanyat Albéniz, Clara Sansoni, la que darrerament ha donat a conéixer l'«Iberia» a Italia ab éxit extraordinari pera l'obra y per la intérprete. En els dos concerts que donará aquí tocará integralment dita obra, així com també donará a conéixer «La Vega», obra escrita per l'Albéniz en sos darrers temps.

—El rei de les vísceres anomenà el gran Hipócrates a l'estómag, que té'l paper de primer actor en la major part dels drames patológics. Pera evitar y curar els seus mals, puig obra també com a preventiu, hi ha que pendre l'Elixir Estomacal de Saiz de Carlos que obra la gana y tonifica.

El doctor Francisco Montanyá, metge de Pons, ha sigut premiat ab medalla de plata y diploma d'honor pel Jurat del Congrés de la Tuberculosi, per la «Cartilla de higiene antituberculosa» presentada a dit Congrés.

El doctor Montanyá fou ja llorejat ab medalla d'or, l'any 1907, per l'Academia de Medecina de Barcelona, per la «Topografia médica de Pons y sa comarca», la primera que s'ha escrit en llengua catalana y que aviat sortirá a llum.

L'aplaudit actor cómic don Just Norro, que ab tant éxit ha treballat en la companyia de Neus Suárez, ha deixat de formar part de dita companyia, debutant avui dilluns, dia 9, en la companyia cómico-lírica que actúa en el teatre de Novetats, ab «Chorros de oro».

La Junta Directiva de l'Orfeó Catalá convoca a tots els seus socis pera la Junta general extraordinaria que, per lectura, discusió y aprovació del projecte de nous Estatuts y Reglament, se celebrará de primera convocatoria el dia 14 de l'actual, a les deu del vespre, o de segona convocatoria el dia 15, a les quatre de la tarda.

L'Institució Catalana d'Historia Natural, celebrá el dia 5 del present, sessió ordinaria que fou presidida pel doctor don Josep Maria Bofill y Pichot, qui pronunciá un bell parlament de gracies per haverlo elevat novament a la presidencia.

Se presentá seguidament un conciensut treball del doctor don Carles Pau titulat «Sobre plantes mallorquines», en el que se descriuen tres especies y dotze varietats noves per la ciencia, recullides totes elles pels encontorns de Sóller, citantshi ademés un bon nombre d'especies quina presencia en les Balears constitueix una raresa.

El socí don Ignasi de Sagarra y de Castellarnau llegí a continuació la part de la seva obra «Contribució a un catáleg dels Sepidópters de Catalunya», correspondent a la «Familia Lycaenidae» y que pot considerarse com la llista més completa que respecte a dita familia se's publicada fins al dia.

Finalment se donà compte de nombrosos donatius que pera'l Museu y Biblioteca de la Institució han fet els socis doctor don Agustí Maria Gibert, doctor don Carles Pau, don Josep B. Duch y don Robert Ferné Gomis.

El Consell directiu que regirá la Institució durant el present any es el seguent:

President, don Josep Maria Bofill y Pichot; vispresident, don Llorens Tomás; secretari general, don Robert Ferré Gomis; vissecretari primer, don Josep B. Duch y Ferré; vissecretari segon, don Josep Gifreda y Mornos; tresorer, don Lluis Soler y Pujol; bibliotecari, don Felip Ferrer y Vert; conservador del Museu, don Ignasi de Sagarra; consellers: don Joan Rosals y Corretjer, don Emili Tarré y Tarré, don Frederic Wynn y Ellis, don Emili Juncadella y Vidal-Ribas.

—Els vegetarians y naturalistes que són els que disfruten de millor salud, prenen Malte Kneipp y consideren el café colonial una beguda excitant que perjudica l'organisme.

LO DE LA CALS

L'Associació de patrons decoradors en guix, de Barcelona y pobles agregats, reunida en reunió general extraordinaria pera tractar del conflicte sobrevingut ab motiu de l'impost sobre materials de construcció, després d'un detingut examen de l'assumpte y obrant en defensa dels interessos dels seus socis en particular y dels del ram de construcció en general, va pendre els acords seguents:

Primer. Associarse a la campanya iniciada pel Centre de constructors y entitats federades y secundarla ab totes les seves forses fins a aconseguir la formació d'un ampli concert en el qual hi tinguin ingrés totes les industries interessades.

Segon. Sospendre tot pedido de material mentres se cobri dit impost a portes.

Tercer. Felicitar al governador de la provincia per la seva conducta.

Quart. Fer públics dits acords pera coneixement dels interessats y demés entitats que desitgin identificarse ab la mateixa linia de conducta.

■ ■ ■ ■

La Junta Local de Reformes Socials va quedar constituida desde cap d'any en la forma seguent:

President, l'arcalde; president delegat, senyor Puig d'Asprer, tinent arcalde; vocals nats, mossèn Manuel Terradas, rector de Sant Jaume y doctor Maçaya, quefe del Cós Mèdic Municipal.

Vocals patrons.—Vocal, Pere Sanz Coma; suplent, Josep Costa Bros; vocal, Pere Blanxart Novellas; suplent, Pere Sanvicens Casas; vocal, Josep Sabadell Giol; suplent, Pere Rovira Font; vocal, Fèlix Comas Casas; suplent, Manuel Henrich Girona; vocal, Ramon Almirall Trius; suplent, Gabriel Bassas Vallès; vocal, Josep Gramona Oliver; suplent, Miquel Ferrer Font.

Vocals obrers.—Vocals, Joan Vidal Ribas, Josep Martí Baqué, Francisco Gómez Lasso, Vicens Viure Cabré; suplent, Miquel Campany Espigas; vocal, Josep Torrembó Coder; suplent, Ramon Folch Solanas; vocal, Manuel Díaz García; suplent, Francisco Garriga Calaf.

Acordada en sessió del 22 de desembre la creació de una escola municipal d'oficis de la dòna, en la qual hi haurá dúes classes: una d'ensenyansa de confecció de vestits, roba blanca y capells, y una altra de labors a máquina y a mà, — constituint el personal docent de cada classe una professora ab 1,300 pessetes anyals y una auxiliar ab 1,000 pessetes—s'anuncia un concurs públic pera'l nomenament de professores.

Les que aspirin a tals nomenaments han de acreditar esser espanyoles, tenir 20 anys y no passar dels 45 y esser de bona conducta, justificada ab certificació de l'Arcaldia. El terme d'aquest concurs es de dèu dies naturals a comptar desde'l seguent al de la publicació del anunci al «Boletín Oficial». Les instancies han de presentarse, dintre de l'indicat plas al Registre de Ca la Ciutat, durant els dies y hores hàbils, acompanyades dels documents expressats y dels que acreditin els mèrits y serveis de les interessades.

La Societat d'obrers cotxers «La Fraternal» convoca a tots els seus associats a la reunió general ordinaria que se celebrará avui, a les deu de la nit, en el local social, Aribau, 21, baixos, pera tractar de la seguent orde del dia:

Primer. Lectura de l'acta de l'anterior.

Segon. Discusió y aprovació de l'estat de comptes.

Tercer. Renovació dels cárrecs de la Junta.

Quart. Altes y baixes de la Societat.

Quint. Assumptes generals.

Ens han estat remesos els Estatuts de la Societat «El protector del Magisteri Particular de Barcelona», després d'esser aprovada pel governador civil, quins fins mereixen sinceres lloanses.

L'entitat «Solidaridad Gallega», de la Coruña, ha demanat al president de la Societat Protectora dels Animals y de les Plantes de Catalunya, els Reglaments-Estatuts y quants documents hagi aquesta publicat, pera organisar en aquella capital una Societat anàlega.

LA COMPETIDORA —PETRITXOL, 4— Per reforma del local, liquida les seves existencies a meitat de preu.

L'arcalde de Palamós ens ha remès les bases del concurs de Cultura, pregantnos l'inserció. Són aquestes:

I. Un premi de 200 pessetes, s'adjudicará a l'autor del treball que millor descrigui els deures y drets que tenen els pares respecte'ls fills y els deures d'aquests respecte'ls pares.

II. Un premi de 200 pessetes, al qui millor desenrodlli el tema «L'educació deu esser principalment ensenyada pels pares. Beneficis que reporten a l'humanitat les pràctiques de la bona educació».

III. Un premi de 200 pessetes, a l'autor de la millor descripció del tema «Beneficis que obté l'obrer, de l'ensenyansa obligatoria. Deure dels pares a colaborar ab el mestre. Deure dels Municipis de vetllar pera que sigui un fet l'ensenyansa obligatoria».

Podran concedirse accéssits si el Jurat ho jutja pertinent.

Les composicions deuran esser rigurosament mèdites y escrites en catalá o castellá.

Tots els treballs, escrits en lletra clara, se deuran remetre al secretari de la Comissió organisadora, carrer del Moro, número 27, fins el dia 30 d'abril, acompanyant un pleg clos que contingui el nom de l'autor y portar en l'anvers el títul y lema de la composició.

El resultat del concurs será publicat en els periódics en que hagi sortit la present convocatoria.

Els autors no premiats podran retirar sos originals, els que ho solicitin, remetent el paragraf primer de l'obra, considerant que hi renuncien els qui no ho fassin abans del 31 d'agost.

La Comissió organisadora's reserva per un any l'exclusiva proprietat de les obres premiades.

L'acte de repartiment de premis tindrá lloc el dia 25 de juny vinent.

Formen el Jurat, l'arcalde don Emili Pagès Rosós, president; don Josep Fàbrega Pou, don Miquel Matas Tauler, don Josep Miró Girbal, don Martí Montaner Coris, don Enric Ribas Potau, don Joler Suvià y don Joan Baptista Cumí, secretari.

La volta a Catalunya

Malgrat el temps plujós del dijous, a la nit s'acordá no aplassar la carrera.

Divendres al matí, a dos quarts d'onze, se dirigiren tots a Sarriá, ont se donà la sortida a 34 dels corredors inscrits, que emprengueren ferma carrera cap a Tarragona, per les costes de Garraf, que per cert estaven en estat deplorable.

Se sab que a Tarragona han arribat ja, per aquest orde:

A les 2 h. 45 m. y 10 s., en Masdeu (a) «Tarraco», de Tarragona, y successivament arribaren en Magdalena, de Barcelona, a les 2 h. 45 m. 13 s.; en Blanco, de Bilbao, a les 3'13; en Oca, de Bilbao, a les 3'14; en Linares, de Barcelona, a les 3'17; en Villada, de Madrid, a les 3'16; en Giró, de Barcelona, a les 3'16; en Borràs, a les 3'18, y en Tarín, a les 5'2.

Arribaren fins a 25 corredors, essent saludats ab aplaudiments y música a l'aparèixer.

El dissabte, a les onze del matí, degueren sortir tots els corredors pera fer la segona etapa.

■ ■ ■ ■

El Centre Popular Catalanista de Sant Andreu, está organisant un acte en honor del diputat a Corts don Joan Ventosa y Calvell, per sa brillant campanya parlamentaria en defensa dels interesos d'aquesta ciutat.

Aquest acte consistirá en un «lunch» que se celebrará'l diumenge, 22 del corrent, a dos quarts de cinc de la tarda, y al que s'hi convidaran distingides personalitats del catalanisme.

Els que desitgin inscriures podran ferho a l'esmentat Centre, fins el dia 15 del corrent.

Demá dimars, dia 10, a les deu en punt del vespre, en el Centre Autonomista de Dependents del Comers y de la Industria, hi donará la conferencia anunciada ab el tema «L'actuació de nostres Gremis» el soci del mateix, secretari de la secció Permanent de Relació y Treball, en Josep M. Feliu Codina.

Tant per la oportunitat com per lo que an ella informa, promet veures molt concorreguda.

La Junta de Govern de la Secció de Relació y Treball recomana en gran manera als socis del Centre que hi assisteixin.

—CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 82, Especialitat en camises a mida.

La Junta directiva de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana se reunirá en sessió avui dilluns, pera la presa de possessió dels cárrecs dels senyors que resultaren elegits en la darrera assamblea general ordinaria, y així mateix pera tractar d'assumpues de veritable interés pera la propietat.

S'ha publicat el número corresponent a novembre darrer, de l'important revista «Anals de Medecina», botlletí de la A. y L. de Ciencies Mèdiques.

Conté treballs acadèmics dels doctors Pla y Armengol y Suñé y Medan; originals dels senyors C. Comas y A. Prió y Pla y Armengol; de crítica dels doctors Xalabarder y Teixidor (J. M.ª), y treballs d'anàlisi.

—Científica y práctícament s'ha demostrat que l'inhalació que s'obté al desferse a la boca les Pastilles Morelló, es el remei més racional pera la tos, refredats, catarros, ronquera, ofeg, etc.

La Junta directiva de la R. A. de Medecina y Cirurgia ha quedat constituida pera'l bienni de 1911 a 1912, en la forma seguent:

President, doctor don Miquel A. Fargas; vispresident, doctor don Joaquim Durán; secretari perpetu, don Lluis Suñé; vissecretari, doctor don Benet Oliver Rodés; tresorer, doctor don Josep Blanch y Benet; bibliotecari, doctor don Martí Vallejo.

Pera avui, a dos quarts de set, s'ha convocat a la Junta directiva del Tir Nacional, a l'objecte de pendre acords de general interés y compulsar candidatures pera'ls cárrecs que s'han de proveir a l'assamblea que tindrá lloc el 15 del que som, a dos quarts de set, poguenthi assistir tots els socis, ab veu y vot. El local que s'utilisará a dit efecte es la Secretaría, plassa del Teatre, 6, principal.

—Grans existencies en LAVABOS, BANYERES, CALENTADORS, WATER-CLOSETS a preus excepcionals. Lacoma Germans, Passeig de Sant Joan, 44.

Durant el passat mes de desembre, els alumnes de l'Escola Catalana «Mossèn Cinto» y noies que formen part del Chor Infantil del mateix nom, han fet 144 imposicions a la Caixa d'Estalvis Escolar «Mossèn Cinto», establerta en l'esmentada Escola, ab un ingrés de 91'60 pessetes.

En dit mes, ha correspost llibreta de la Caixa de Pensions pera la Vellesa y d'Estalvis, a l'alumne Mateu Alsina.

Durant el passat any, el total recaudat a la Caixa d'Estalvis Escolar «Mossèn Cinto», ha sigut de 611'75 pessetes, que sumades a les recaudades anteriorment, fa un total ingressat desde sa fundació, a l'esmentada Caixa, de 1,453'69 pessetes.

Fins a fí del passat any, el Consell de l'Escola Catalana «Mossèn Cinto» ha obert 126 llibretes de la Caixa d'Estalvis Escolar, haventsen obert ja, 43, de la Caixa de Pensions pera la Vellesa y de Estalvis.

En el magnífic local de la rambla del Centre, 36 y 38, s'hi ha instalat un Circol anomenat «Grand Terrasse», que pel confort de la casa y els atractius d'aquesta —hi haurá entre altres diversions honestes, concert cada nit en un soperb «foyer»—tenim per segur que será'l lloc preferit pels «moceus» y punt de reunió de la nostra bona societat.

OBSERVACIONS ATMOSFERIQUES

L'Observatori Meteorològic de l'Universitat anotà ahir els seglents datos:

Hores de observació	Barómetre al nivell mar	Temperat. a l'ombra	Direcció del vent	Humitat relativa	Classe de núvols	Quantitat de núvols
8 m.	773'71	6'1		57		1'0
4 t.	775'26	10'0		79		0'0

En les 24 hores	TEMPERATURA Máxima		TEMPERATURA Mínima		Velocit. del vent	Aigua evaporada	Pluja en mitjm.
	Sol	22'4	Omb.	0'7	49	2'82	—
	Omb.	12'0	Refl.	0'3			

Sortida del sol: 7 h. 17 m. — Se pon: 4 h. 39 m.

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 2 tel.

FRANCES, ANGLES, ALEMANY, etc.
PER PROFESSORS COMPETENTS DELS PAISOS RESPECTIUS
INTERNATIONAL INSTITUTE -- Directors: Massó y Dixon -- Rambla dels Estudis, núm. 14, y Canuda, núm. 2.
Ensenyansa práctica y atractiva. Classes pera SENYORES y SENYORS. Classes de llenguatge comercial y de traduccions pera exàmens. Llissons particulars. Abonaments. PREUS MODICS. Grupus de 4 a 5 alumnes 10 pessetes al mes, 25 pessetes trimestre

☛ Llegiu això atentament

Les pertorbacions de la circulació

L'artritisme

Seria un molt greu error creure que s'hauria d'emplear el DEPURATIU RICHELET quan apareguessin les manifestacions externes (malaltia de la pell) degudes a una invasió d'humors a la sang.

El DEPURATIU RICHELET té una acció molt més extensa. Ha efecte, dons meravellosos resultats en totes les afeccions de l'aparell circulatori, sien aqueixes afeccions degudes a les arteries que estan menys flexibles o a la sang que está ja malalta. La seva acció's fa sentir particularment en les persones que tenen més de 45 a 50 anys, quan el cor se fa menys vigorós, les arteries menys elàstiques, produint en aquest moment pertorbacions de la circulació, *congestions, entorpiments, picors, sofocacions, inflor de membres*, vértics y síncopes, *mal de cap, traumatismes, dolors de les articulacions, migranyes persistents, poagre*, etcétera, etc. En una paraula, totes les manifestacions d'origen artrític.

Per lo que toca a les dònes arribades a l'edat crítica suprimeix les pertorbacions moltes vegades gravíssimes d'aquest período difícil.

No sabriem recomanar massa a totes les persones que han patit ja de pertorbacions de la circulació, l'ús quasi constant del DEPURATIU RICHELET.

Un follet, en llengua castellana, tractant de les malalties de la pell, será enviat gratuitament pels dipositaris a totes les persones que'l demanin.

Pera obtenir també gratuitament aquest follet, dirigirse al senyor

L. RICHELET, 13, Rue Gambetta, a Sodàn (Fransa)

Barcelona.—Senyors Vicens Ferrer y C.ª, Comers, 60; farmacia y droguería y la seva sucursal.— Senyors fills de J. Vidal y Ribas, Moncada, número 21, farmacia y droguería y les seves sucursals.—Doctor Andreu, Rambla de Catalunya, 66, farmacia.—Senyors Uriach y C.ª, Moncada, 20, droguería: Senyors Riudor y Parés, Porta de l'Angel, 14, droguería.—D. Josep Segalá Estalella, Rambla de les Flors, 4, farmacia (Centre de específics).—D Vilador, farmaceutia.—D. Antoni Serra farmaceutia.

MOBLES DE A. DIRAT
Exposició permanent de dormitoris, menjadors, despatxos, salons, etc,
Grans magatzems ab 12 portes. Mendizabal, número 30 y Sant Pau, 50, 52 y 54.

NEGOCI RÁPID
Se compren mobles de totes classes, pianos, caixes de audals, matalassos catifes, cortinatges y pisos sencers per importants que siguin; se paguen bé y al comptat. Canuda número 13.

30 ANYS DE GRAN ÉXIT
EL NOU ELIXIR REGENERADOR
Preparat per B. PIERRE, perfumista

Es l'únic y veritable que deturra immediatament la caiguda dels cabells.
No es un tint, sinó que conserva y fortifica els cabells.
Es el millor remei pera destruir la caspa.
Usis l'elixir quan els cabells comensen a caure.
Usis l'elixir pera obtenir un creixement abundant.
Aquest célebre Elixir Regenerador no es un de tants procediments que deuen la vida al xarlatanisme, al luxe de cartells.
Preu: TRÉS PESSETES frasc.
De venda a les perfumeries y droguerics y a Madrid, Carme, 2, perfumeria.
Dipósit principal Rambla del Mitg, 14. Perfumeria de Baltasar.
(Davant el carrer de Ferrán)

USIN LA REINA DE LES TINTURES
DE B. PIERRE
Perfumista de Paris
La vegetal progressiva dona tots els colors. A les sis o vuit aplicacions agafa el cabell el color natural. No taca la roba. Preu: 4 pessetes frasc.
INSTANTÁNIES: castany, negre y castany obscur, 4 pessetes capsa pera la barba y pera el cap, 6.
De venda: Rambla del Mitg, 14. Perfumeria de P. Baltasar.
Successor de l'antig establiment de RENAUD GERMAIN, Rambla del Mitg, número 14, perfumeria.

Mobles bons y baratos
comprareu en les grans existencies del carrer Pere IV, número 301 (abans Carretera de Mataró), Quatre cantons. Llit de Viena, somier y matalàs, 25 pessetes. S'entreguen a domicili.

DINER en 1.ª hipoteca y sobre valors, desde'l 3 per 100 anyal, en lletres, proprietaris, industrials y comerciants, desde'l 1½ per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usdefruits y parts indivises, y sobre genres, pianos, carruatges y tota garantia que convingui. Rambla de Santa Mónica, 4, entressol.

¡¡APROFITARSE!! Maquines d'escriure de tots sistemes y marques, ab garantia a qualsevol preu. — Carrer de Claris, número 36, entressol, segona

Se prestaran fins 5,000 ptes. a proprietari d'aquesta ciutat. Dirigirse a don R. Ventura, Mendizábal, 8, segon.

PIANOS Y HARMONIUMS de lloguer desde 8 fins a 15 pessetes al mes Carrer del Bruc, núm. 70, entressol, primer a

SALUD, BELLEZA, FUERZA
la conseguiréis combatiendo sin tregua á los
HERPES
tanto INTERNOS, de la garganta, estómago, intestinos, riñones, hígado, como los EXTERNOS ó de la PIEL, manchas, escamas, pápulas, diviesos, costras, úlceras, etcétera, etc. Por grave y crónico que sea el HERPES, no resiste la acción de nuestro infalible medicamento, de composición exclusivamente vegetal y según fórmula del doctor A. C. Xarrié, mundialmente conocido por
ROB XARRIÉ preparado bajo la dirección del farmacéutico señor don J. M.ª SIRVENT
De venta en todas las bien surtidas farmacias y grandes droguerias de España y América
40 AÑOS DE ÉXITO, 40

FORA PÈL MOIXÍ
EL POLVOS COSMÉTICS DE FRANC treuen en pocs minuts el pèl de qualsevol part del cós, mata ses arrels y no torna a sortir. No irrita'l cutis. Aquest depilatori es utilissim a les senyores que tinguin pèl moixi (vello) a la cara y brassos, pera que així puguin destruirlo. 2'50 ptes. — S'envia certificat per cor- UN POT, reus si per endavant se reben 3'50 ptes. en LLIURANSA de Giro Mutu o segells de correu.
Farmacia Borrell
COMTE DE L'ASSALT (CARRER NOU), NÚMERO 52. - BARCELONA

BIBLIOTECA CLÁSSICA CATALANA
EDITOR IMPRESSOR ARTUR SUÁREZ || UNIVERSITAT, 34 BARCELONA || ADMINISTRADOR RAFEL GISPERT
GRAN CUPÓ REGAL
En virtut d'un convenit entre EL POBLE CATALÁ y la Biblioteca Clássica Catalana s'entregarán al portador d'aquest cupó les obres següents:

Historia de Catalunya den Bofarull, traducció catalana, trenta tomos.	15 volums
Crónica o comentaris del rei en Jaume I, feta y escrita per ell mateix en sa llengua natural	1 »
Els Almogàvers, F. de Moncada. Expedició de catalans y aragonesos.	1 »
Crestomatia de la Llengua Catalana. Prosa y vers. Desde'l IX sigle al XIX, per Antoni Bulbena	3 »
Les obres del valerós cavaller y elegantissim poeta Ausias March	1 »
Literatura Catalana	1 »
	21 volums

Totes aquestes obres van ricament enquadernades, essent una veritable joia, indispensable en tota biblioteca.
El seu preu es de *125 pessetes*, però presentant aquest cupó se reduirá a *100 pessetes* y, ademés, se concedirá el pagament a plassos mensuals de *cinc pessetes*, entregantse tota l'obra al firmar la pólissa de compra.

Esquelas mortuorias
SE REBEN
A l'Administració fins a les deu de la nit
A l'imprempta fins a les tres de la matinada
PREUS Y TAMANY, SEGONS CATALEG

BODES Y BATEIGS
Gran assortit y varietat de capses y bosses a preus econòmics. Venda a l'engróa y menuda. —FABRICA Y DESPATX: 83, SANT PAU, 83

MALALTIES DE LA BOCA
PASTILLES NIELK
DE CLORAT DE POTASSA COMPRIMIDA - Se venen en totes les farmacies
Eficasses contra les ANGINES, CRUP, RONQUERA, PUDOR DE L'ALE y INFLAMACIONS DE LA GOLA. — — Les Pastilles Nielk calmen la irritació produida per l'excessiu ús del tabac y són indispensables a les persones que fan sofrir a sa gola un treball fadigós, especialment els oradors y cantants. — — Pera evitar imitacions y falsificacions y com a garantia de llegitimitat, exigeixis en cada capsa el sagell (imprès en tinta roja) dels dipositaris I. Uriach y Comp., Moncada, 20 • Barcelona